د مالِک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت یوحنا زیرے

د ژوندون کلام

١ (١) کلام د ازل نه موجود وو او کلام د خُدائ پاک سره وو او هغه کلام خُدائ پاک وو، (٢) هغه د ازل نه خُدائ پاک سره
وو. (٣) خُدائ پاک هر څیز د هغهٔ په وسیله پیدا کړل، یو پیدا شوے څیز هم بغیر د هغهٔ نه پیدا نهٔ شو. (٤) او دغه کلام د ژوند
سرچینه وه او هم دا د ټولو انسانانو دپاره نُور وو. (٥) او نُور په تیارهٔ کښې ځلیږی او تیارهٔ پرې کله هم غالبه نهٔ شوه. (٦)
خُدائ پاک یو سړے راولیږلو چې نوم یې یحییٰ وو. (٧) هغه د نُور د ګواهۍ دپاره راغلو چې ټول خلق د هغهٔ د پیغام په وسیله
ایمان راوړی. (٨) هغه په خپله خو نُور نهٔ وو خو هغه د نُور د ګواهۍ دپاره راغلو. (٩) هغه حقیقی نُور دُنیا ته راتلونکے وو کوم
چې به په هر یو بنی آدم ځلیږی. (١٠) هغه په خپله هغه دُنیا ته راغلو کومه چې هغهٔ پیدا کړې وه خو دُنیا هغه ونهٔ پیژندلو. (١١)
هغه خپل قوم ته راغلو خو د هغهٔ خپلو خلقو هغه قبول نهٔ کړو. (١٢) خو کومو خلقو چې هغه قبول کړو او په هغهٔ یې ایمان راوړو
نو هغهٔ هغوئ ته دا حق ورکړو چې د خُدائ پاک اولاد شی، (١٣) داسې اولاد چې نهٔ په فطری طور یا په انسانی خواهشاتو بلکې د
خُدائ پاک نه پیدا شو. (١٤) نو کلام انسان شو او هغه زمونږ په مینځ کښې اوسیدو او مونږ د هغهٔ لوئی ولیدله، د واحد او د ایک
یو زوئ لوئی، چې د حقیقت او وفادارۍ نه معمور وی څوک چې د پلار د خوا نه راغلے وی. (١٥) یحییٰ د هغهٔ په حقله ګواهی
وکړه. هغهٔ په چغو ووئیل چې، ”دا هغه سړے دے چې ما یې ذکر کړے وو چې هغه هغه څوک دے چې زما نه وروستو به راشی
خو زما نه به لوئ وی ځکه چې هغه زما نه وړاندې موجود وو.“ (١٦) ځکه چې مونږ ټولو د هغهٔ د ټولې معمورتیا نه په فضل
دپاسه فضل وموندلو. (١٧) ځکه چې شریعت د موسیٰ په وسیله ورکړے شو خو فضل او حقیقت د عیسیٰ مسیح په وسیله
راغلل. (١٨) هیچا هم چرې خُدائ پاک نهٔ دے لیدلے، بلکې بې د یکې یو نه، څوک چې په خپله خُدائ پاک دے، چې د پلار د
سترګو تور دے. هم هغهٔ مونږ ته خُدائ پاک ښکاره کړو.

د حضرت یحییٰ ګواهی

(١٩) د یحییٰ ګواهی دا وه، چې کله یهودیانو د یروشلم نه اِمامان او لیویان د دې دپاره ورولیږل چې د هغهٔ نه تپوس وکړی چې،
”تهٔ څوک یې؟“ (٢٠) هغهٔ صفا ووئیل او اِنکار یې ونهٔ کړو چې، ”زهٔ مسیح نهٔ یم.“ (٢١) نو هغوئ ترې تپوس وکړو چې، ”نو تهٔ بیا
څوک یې؟ تهٔ الیاس یې څهٔ؟“ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”نه، زهٔ هغه نهٔ یم.“ ”تهٔ هغه نبی یې څهٔ چې مونږ یې په اِنتظار کښې یُو؟“
هغهٔ جواب ورکړو چې، ”نه.“ (٢٢) بیا هغوئ د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، ”نو تهٔ څوک یې؟ ځکه چې مونږ چا رالیږلی یُو چې
هغوئ ته جواب ورکړُو. نو تهٔ خپل ځان څهٔ ګڼې؟“ (٢٣) هغهٔ ورته جواب ورکړو چې، ”زهٔ په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز یم
چې نعرې وهی، د مالِک لار نیغه کړئ، لکه چې یشعیاه نبی فرمائیلی وُو.“ (٢٤) بیا هغه کسان چې فریسیانو رالیږلی وُو (٢٥) د
هغهٔ نه یې تپوس وکړو، ”کهٔ نهٔ تهٔ مسیح یې، نهٔ الیاس یې، نهٔ هغه نبی یې، نو تهٔ بیا ولې بپتسمه ورکوې؟“ (٢٦) یحییٰ هغوئ ته
جواب ورکړو، ”زهٔ په اوبو بپتسمه ورکوم خو ستاسو په مینځ کښې یو کس ولاړ دے چې تاسو هغه نهٔ پیژنئ، (٢٧) هغه هغه
څوک دے چې زما نه وروستو راځی او زهٔ د دې جوګه هم نهٔ یم چې د هغهٔ د پیزار تسمې پرانیزم.“ (٢٨) دا ټولې خبرې د
بیتِعنیاه په ښار کښې وشوې چې د اُردن بلې غاړې ته دے، چرته چې یحییٰ بپتسمه ورکوله.

د خُدائ پاک ګډُورے

(٢٩) بله ورځ یحییٰ ولیدل چې عیسیٰ د هغهٔ طرف ته راروان دے. هغهٔ وفرمائیل چې، ”وګورئ، د خُدائ پاک ګډورے څوک چې
د دُنیا ګناه په ځان وړی. (٣٠) دا هم هغه دے د چا په حقله چې ما وئیلی وُو چې زما نه به وروستو یو کس راځی څوک چې زما
نه لوئ دے ځکه چې هغه زما نه مخکښې موجود وو. (٣١) زهٔ په خپله هغه نهٔ پیژنم، خو زهٔ په دې وجه د اوبو سره د بپتسمې
ورکولو دپاره راغلم چې هغه بنی اِسرائیلو ته څرګند شی.“ (٣٢) بیا یحییٰ دا ګواهی ورکړله چې، ”ما روحُ القُدس د آسمان نه لکه

د یوې کونترې په شان په راکوزېدو ولیدلو چې د هغهٔ سره پاتې شو. ﴿۳۳﴾ ما په خپله دے نهٔ پېژندو، خو هغه چا چې زهٔ یې د اوبو د بپتسمې ورکولو دپاره رالېږلے یم هغهٔ ما ته وفرمائیل، کله چې زما روح په راکوزېدو ووینې او د چا سره پاتې شی نو هم دا هغه کس دے چې په روحُ القُدس به بپتسمه ورکوی. ﴿۳۴﴾ ما دا په خپله ولیدل او زهٔ په دې ګواهی کوم چې دا د خُدائ پاک غوره کړے شوے دے.“

د حضرت عیسیٰ اولنی مریدان

﴿۳۵﴾ په بله ورځ یحییٰ د خپلو دوو مریدانو سره ولاړ وو ﴿۳۶﴾ چې عیسیٰ یې په خوا کښې تېر شو. یحییٰ هغهٔ ته وکتل او وې فرمائیل چې، ”دا د خُدائ پاک ګډُورے دے.“ ﴿۳۷﴾ کله چې هغه دوو مریدانو د هغهٔ دا خبره واورېدله نو عیسیٰ پسې روان شول. ﴿۳۸﴾ عیسیٰ چې په شا وکتل نو وې لیدل چې دوئ هغهٔ پسې روان دی نو هغهٔ ترې تپوس وکړو چې، ”تاسو څهٔ ګورئ؟“ هغوئ ووئیل، ”اُستاذه، تهٔ کوم ځائ پاتې کېږې؟“ ﴿۳۹﴾ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”راشئ او وګورئ.“ نو هغوئ د هغهٔ سره لاړل او هغه ځائ یې ولیدلو چرته چې هغه پاتې کېدو او هغوئ نوره ورځ د هغهٔ سره تېره کړله چې دا تقریباً ماسپښین وو. ﴿۴۰﴾ په هغوئ کښې یو اندریاس د شمعون پطروس ورور وو چا چې هغه خبرې واورېدې کومې چې یحییٰ کړې وې نو بیا هغه عیسیٰ پسې روان شو. ﴿۴۱﴾ اول کار چې هغهٔ وکړو هغه دا وو چې خپل ورور شمعون یې ومونډلو او هغهٔ ته یې ووئیل چې، ”مونږ مسیح مونډلے دے.“ ﴿۴۲﴾ نو هغهٔ شمعون عیسیٰ له راوستو. عیسیٰ هغهٔ ته وکتل او وې فرمائیل، ”تهٔ د یوحنا زوئ شمعون یې، تا ته به کائفس وئیلے کېږی، یعنې پطروس چې معنیٰ یې ګټ دے.“

د حضرت عیسیٰ فیلیپوس او نتنی‌ایل رابلل

﴿۴۳﴾ بله ورځ عیسیٰ ګلیل ته د تلو نیت وکړو. فیلیپوس مخې له ورغلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”ما پسې راځه.“ ﴿۴۴﴾ نو فیلیپوس د اندریاس او پطروس په شان د بیتِ‌صیدا اوسېدونکے وو. ﴿۴۵﴾ فیلیپوس نتنی‌ایل له ورغلو او ورته یې ووئیل چې، ”مونږ هغه کس بیامونډلو د چا ذکر چې د موسیٰ په شریعت کښې شوے دے او نبیانو کړے دے، چې هغه د ناصرت عیسیٰ د یوسف زوئ دے.“ ﴿۴۶﴾ نتنی‌ایل په حېرانتیا تپوس وکړو چې، ”ناصرت، ولې په ناصرت کښې هم ښهٔ څیز پیدا کېدے شی څهٔ؟“ فیلیپوس جواب ورکړو، ”راشه او په خپله یې وګوره.“ ﴿۴۷﴾ کله چې عیسیٰ نتنی‌ایل په راتلو ولیدلو نو وې فرمائیل، ”دا یو رښتینے بنی اِسرائیلی دے، په دهٔ کښې هیڅ ټګی نشته.“ ﴿۴۸﴾ نتنی‌ایل تربنه تپوس وکړو، ”تا زهٔ څنګه وپېژندلم؟“ عیسیٰ ورته جواب ورکړو، ”ما تهٔ هغه وخت لیدلے وې چې تهٔ لا د اینځر د ونې لاندې وې او فیلیپوس لا نهٔ وې رابللے.“ ﴿۴۹﴾ بیا نتنی‌ایل ووئیل، ”اُستاذه. تهٔ د خُدائ پاک زوئ یې او تهٔ د بنی اِسرائیلو بادشاه یې.“ ﴿۵۰﴾ عیسیٰ جواب ورکړو، ”ولې ستا د ایمان د راوړو دغه وجه ده چې تا ته مې وئیل چې تهٔ مې د اینځر د ونې لاندې لیدلے وې؟ تهٔ به د دې نه هم لوئ لوئ کارونه ووینې.“ ﴿۵۱﴾ بیا هغهٔ وفرمائیل، ”زهٔ تاسو ټولو ته رښتیا وایم چې تاسو به آسمان پرانستے ووینئ او په اِبن آدم به د خُدائ پاک د فرښتو بره ښکته تلل راتلل ووینئ.“

په قانا کښې وادهٔ

۲ ﴿۱﴾ په دریمه ورځ د ګلیل په قانا نومې ځائ کښې یو وادهٔ وو. د عیسیٰ مور هم هلته وه، ﴿۲﴾ او عیسیٰ او د هغهٔ مریدان هم وادهٔ ته رابللے شوی وُو. ﴿۳﴾ کله چې مے ختم شُو نو د عیسیٰ مور هغهٔ ته ووئیل، ”دوئ سره نور مے نشته.“ ﴿۴﴾ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”مورې، دا زما کار نهٔ دے، زما وخت لا نهٔ دے راغلے.“ ﴿۵﴾ خو د هغهٔ مور خادِمانو ته ووئیل، ”هر څهٔ چې دے درته فرمائی هغه کوئ.“ ﴿۶﴾ هلته د کانی شپږ چاټی خوا په خوا ولاړې وې، دا د یهودیانو د دستور په مطابق د پاکېدو دپاره وې، په هره یوه کښې د شلو نه تر دېرشو ګیلنو پورې ځائ وو. ﴿۷﴾ عیسیٰ خادِمانو ته وفرمائیل چې، ”دا چاټی د اوبو نه ډکې کړئ.“ او هغه هغوئ تر خولې خولې کړې. ﴿۸﴾ بیا هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”څهٔ ترې وباسئ او د مېلمستیا مشر له یې یوسئ.“ او هغوئ هم دغسې وکړل. ﴿۹﴾ کله چې د مېلمستیا مشر هغه اوبهٔ وڅښلې نو هغه په میو بدلې شوې وې. خو هغهٔ ته د

دِې پته نهٔ وه چې دا د کومې ځائ نه راغلی دی اګر چې نوکرانو ته پته وه چا چې اوبهٔ راویستلې وې. نو هغهٔ د وادهٔ زلمے
راوغوښتو (١٠) او هغهٔ ته يې ووئيل، "هر څوک ښهٔ مے اول ورکوی او کمزوری تر هغې ساتی ترڅو چې مېلمانهٔ پوره ماړهٔ
شوی نهٔ وی، خو تا خو تر اوسه ښهٔ مے لا ساتلی دی." (١١) د ګليل په قانا کښې د عيسىٰ دا وړومبی معجزه او نښه وه چې
عيسىٰ پرې خپله لوئی څرګنده کړه، او د هغهٔ مريدانو په هغهٔ ايمان راوړو. (١٢) د دې نه پس عيسىٰ د خپلې مور، وروڼو او
مريدانو سره کفرنحُوم ښارپې ته ښکته لاړو او هغوئ هلته يو څو ورځې ايسار شول.

د خُدائ پاک د کور پاکول

(١٣) د يهوديانو د فسح د اختر ورځې رانزدې وې نو عيسىٰ بره يروشلم ته لاړو. (١٤) هلته هغهٔ د خُدائ د کور په دربار کښې د
غوَيانو، ګډو او د کونترو خرڅوونکی او صرافان په خپلو کُرسو ناست وليدل. (١٥) عيسىٰ د پړی کوړه جوړه کړه او د خُدائ د
کور نه يې سوداګر، ګډې او غوَيان بهر وشړل. هغهٔ د صرافانو تختې نسکورې کړې، او د هغوئ پېسې يې ونوستلې، (١٦) بيا هغهٔ
د کونترو خرڅوونکو ته وفرمائيل، "دا څيزونه دلته نه اخوا کړئ زما د پلار د کور نه بازار مهٔ جوړوَئ." (١٧) د هغهٔ مريدانو ته د
صحيفو دا پېشګوئي رايادە شوه، "ستا د کور غېرت به ما وسوزوی." (١٨) بيا يهوديانو عيسىٰ ورټلو او تپوس يې ترې وکړو چې،
"تهٔ مونږ ته داسې څهٔ معجزه ښودلے شې چې تهٔ دا ثابت کړې چې دا اختيار تا سره شته؟" (١٩) عيسىٰ جواب ورکړو چې، "دا
د خُدائ کور ونړوئ او زهٔ به يې په دريو ورځو کښې بيا ودروم." (٢٠) بيا يهوديانو ووئيل، "دا د خُدائ کور خو په شپږ څلويښت
کاله کښې جوړ شوے دے، او تهٔ يې راته په دريو ورځو کښې ودروې؟" (٢١) خو د خُدائ د کوم کور ذکر چې عيسىٰ کولو هغه د
دهٔ خپل بدن وو. (٢٢) د هغهٔ د بيا راژوندی کېدو نه پس د هغهٔ مريدانو ته رایاد شول چې هغهٔ څهٔ فرمائيلی وُو نو د هغوئ په
صحيفو او د عيسىٰ په وينا يقين راغلو.

حضرت عيسىٰ د ټولو خلقو د فطرت نه واقف دے

(٢٣) کله چې عيسىٰ د فسح د اختر دپاره په يروشلم کښې دېره وو نو خلقو هغه معجزې وليدې کومې چې هغهٔ ښکاره کړې او
ډېرو خلقو په هغهٔ ايمان راوړو. (٢٤) خو عيسىٰ په خپله په هغوئ اعتبار نهٔ کولو ځکه چې هغهٔ ټول خلق ډېر ښهٔ پېژندل. (٢٥) او د
بل چا د پوهولو ضرورت ورته نهٔ وو ځکه چې هغه د ټولو خلقو د فطرت نه ښهٔ خبر وو.

حضرت عيسىٰ او نيکوديموس

٣ (١) په فريسيانو کښې نيکوديموس نومې يو سړے وو چې د يهوديانو د جرګې مشر وو. (٢) هغه عيسىٰ له د شپې راغلو او
ورته يې ووئيل چې، "اُستاذه، مونږ ته معلومه ده چې تهٔ هم هغه اُستاذ يې چې خُدائ پاک رالېږلے يې. ځکه چې هيڅوک هم دا
معجزې چې ته يې کوې نهٔ شی کولے خو کهٔ خُدائ پاک ورسره مل نهٔ وی." (٣) عيسىٰ جواب ورکړو، "زهٔ تاسو ته رښتيا وايم،
هيڅوک هم د خُدائ پاک بادشاهی نهٔ شی ليدلے ترڅو چې هغه بيا پېدا نهٔ شی." (٤) نيکوديموس هغهٔ ته ووئيل، "نو بيا دا څنګه
ممکنه ده چې يو سړے چې بوډا وی نو هغه به بيا څنګه پېدا شی؟ ولې څوک په دويم ځل د مور ګېډې ته ورننوتے شی څهٔ او
بيا پېدا کېدے شی؟" (٥) عيسىٰ جواب ورکړو، "زهٔ درته رښتيا وايم چې هيڅوک هم د خُدائ پاک بادشاهۍ ته نهٔ شی داخلېدے
ترڅو چې هغه د اوبو او روحُ القُدس نه پېدا نهٔ شی. (٦) چې د انسان نه پېدا کيږی هغه جسم دے خو چې د روحُ القُدس نه پېدا
کيږی هغه روح دے. (٧) زهٔ چې تاسو ته دا ووايم چې تاسو له بيا پېدا کېدل په کار دی نو په دې حېرانېږئ مه. (٨) هوا اخوا
ديخوا الوځی. تهٔ د دې آواز خو اورې خو دا نهٔ شې وئيلے چې دا د کومې راځی او چرته ځی. نو دغه حال د هر هغه چا دے
چې د روحُ القُدس نه پېدا شوی دی." (٩) نيکوديموس ترې بيا تپوس وکړو، "دا څنګه ممکنه ده؟" (١٠) عيسىٰ ورته وفرمائيل،
"تهٔ د يهوديانو لوئ اُستاذ يې او د دې نه ناخبره يې؟ (١١) زهٔ درته رښتيا وايم چې مونږ هغه څهٔ وايو چې څهٔ راته معلوم دی او د
هغې ګواهی ورکوو چې څهٔ مو ليدلی دی، خو اوس هم تاسو زمونږ ګواهی نهٔ منئ. (١٢) کهٔ چرې تاسو زما عام خبرې نهٔ منئ، نو
کهٔ زهٔ درته آسمانی خبرې وکړم نو تاسو به يې څنګه ومنئ؟ (١٣) هيڅوک هم چرې آسمان ته نهٔ دے ختلے بې د هغهٔ نه څوک

چې د آسمان نه راکوز شو، یعنې اِبن آدم. (۱۴) لکه څنګه چې موسیٰ په بیابان کښې مار په ستنې راځوړند کړے وو نو اِبن آدم به ضرور هم دغسې وخېژولے شی، (۱۵) دې دپاره چې څوک په هغهٔ ایمان ساتی نو هغه به د تل ژوندون ومومی. (۱۶) خُدائ پاک د دې دُنیا سره داسې مینه وکړله چې خپل اېک یو زوئ یې هم ورکړو، نو څوک هم چې په هغهٔ ایمان راوړی هلاک به نهٔ شی خو د تل ژوندون به بیا مومی. (۱۷) خُدائ پاک خپل زوئ دُنیا ته د دُنیا د مجرم کولو دپاره را ونهٔ لېږلو بلکې د دې دپاره چې د هغهٔ په وسیله دُنیا بچ شی. (۱۸) څوک چې په هغهٔ ایمان راوړی نو هغه به مجرم نهٔ شی خو چا چې پرې ایمان نهٔ دے راوړے هغه خو د مخکښې نه مجرم شوے دے ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک د اېک یو زوئ په نوم ایمان رانهٔ وړو. (۱۹) او د مجرم کېدلو سبب دا دے چې دُنیا ته نُور راغلو خو خلق د نُور په ځائ په تیارهٔ کښې خوشحاله وُو ځکه چې د هغوئ کارونه بد وُو. (۲۰) هر څوک چې بد کار کوی نو د نُور نه نفرت کوی او نُور ته نهٔ راځی د دې دپاره چې د هغوئ بدکارونه ښکاره نهٔ شی. (۲۱) خو څوک چې نېک کارونه کوی هغوئ رڼا ته راځی دپاره د دې چې دا ترې څرګند شی چې د هغوئ کارونه د خُدائ پاک په وسیله دی.“

حضرت عیسیٰ او حضرت یحییٰ بپتسمه ورکوونکے

(۲۲) پس د دې نه عیسیٰ سره د مریدانو یهودیه ته لاړو او د هغوئ سره هلته د څهٔ وخت دپاره ایسار شو او خلقو ته یې بپتسمه ورکوله. (۲۳) یحییٰ هم په عینون کښې بپتسمه ورکوله، کوم چې شالیم ته نزدې دے، ځکه چې په هغه ځائ کښې اوبهٔ ډېرې وې، او خلق هغهٔ له راتلل او بپتسمه یې اخستله. (۲۴) دا د یحییٰ د قېد کېدو نه وړاندې وُو. (۲۵) د یحییٰ د ځینې مریدانو د یو یهودی سره د پاکېدو د دستور په سر بحث وشو. (۲۶) نو هغوئ یحییٰ له راغلل او ورته یې ووئیل، ”اُستاذه، تا سره چې د اُردن نه پورې غاړه کوم سړے وو د چا په حقله چې تا ګواهی کړې وه، هغه هم بپتسمه ورکوی، هر څوک ورته ورځی.“ (۲۷) یحییٰ جواب ورکړو چې، ”انسان یو څیز هم تر هغې حاصلولے نهٔ شی ترڅو چې هغهٔ ته د آسمان نه مِلاو نهٔ شی. (۲۸) تاسو ته ښهٔ پته ده چې ما وئیلی وُو چې زهٔ مسیح نهٔ یم، زهٔ خو د هغهٔ نه وړاندې رالېږلے شوے یم. (۲۹) ناوې د وادهٔ د زلمی وی او د وادهٔ د زلمی دوست څوک چې ورسره نزدې ولاړ وی نو هغه چې کله د هغهٔ خبرې اوری، نو د زلمی په آواز اورېدو ډېر خوشحالیږی. نو دغه شان زما خوشحالی هم پوره کېږی. (۳۰) هغه به ضرور لوئ او زهٔ به ورکوټے شم.

هغه څوک چې له آسمان نه راځی

(۳۱) هغه څوک چې د بره نه راځی هغه د ټولو نه لوئ وی. او څوک چې د زمکې وی هغه د دُنیا سره تعلق ساتی او خبرې هم دُنیاوی کوی. څوک چې د آسمان نه راځی هغه په ټولو اوچت وی. (۳۲) هغهٔ چې څهٔ لیدلی او اورېدلی دی د هغې ګواهی کوی، خو هیڅوک هم د هغهٔ ګواهی نهٔ منی. (۳۳) چا چې د هغهٔ ګواهی ومنله نو هغهٔ د دې خبرې اِقرار وکړو چې خُدائ پاک رښتینے دے. (۳۴) ځکه څوک چې خُدائ پاک رالېږلے وی هغه د خُدائ کلام بیانوی، ځکه چې خُدائ پاک روحُ القُدس بې‌اندازې ورکوی. (۳۵) پلار د زوئ سره مینه کوی او هغهٔ ته یې ټول اختیار ورکړے دے. (۳۶) څوک چې په زوئ ایمان ساتی هغه به د تل ژوندون مالِک وی، خو څوک چې د زوئ نافرمانی وکړی هغه به دا ژوندون ونهٔ ګوری او تل به د خُدائ پاک د غضب د لاندې وی.“

حضرت عیسیٰ او سامری ښځه

۴ (۱) عیسیٰ په دې خبر وو چې فریسیانو دا خبره واورېدله چې هغه د یحییٰ نه هم زیات مریدان جوړوی او بپتسمه ورکوی. (۲) خو په حقیقت کښې عیسیٰ په خپله نه بلکې مریدانو یې بپتسمه ورکوله. (۳) نو عیسیٰ یهودیه پرېښودله او یو ځل بیا ګلیل ته لاړو. (۴) خو هغهٔ ته د سامریه نه تېرېدل ضرور وُو، (۵) نو هغه د سامریې سوخار نومې ښار ته راغلو کوم چې هغه پټی ته نزدې وو چې یعقوب خپل زوئ یوسف له ورکړے وو. (۶) هلته کښې د یعقوب کوهے وو او عیسیٰ د خپل سفر نه ستړے شوے وو نو هغه کوهی سره کښېناستو، دا د غرمې وخت وو. (۷) نو بیا یوه سامری ښځه اوبو وړلو له راغله او عیسیٰ هغې ته وفرمائیل چې، ”ما له اوبهٔ راکړه.“ (۸) د هغهٔ مریدان د خوراک سامان اخستو دپاره ښار ته تلی وُو. (۹) سامری ښځې ورته

ووئيل چې، "ته يو يهودی زما غونډې سامری ښځې نه د څښلو اوبهٔ څنګه غواړې؟" هغې ځکه داسې ووئيل چې يهوديان د سامريانو سره څهٔ نهٔ شريکوی. ⑩ عيسیٰ هغې ته جواب ورکړو چې، "کهٔ چرې تا ته د خُدائ پاک د نعمت پته وے، او بله دا چې څوک چې ستا نه د څښلو اوبهٔ غواړی دا څوک دے، نو تا به د هغهٔ نه دا خواست کړے وو او هغهٔ به تا له د ژوندون اوبهٔ درکړې وې." ⑪ ښځې هغهٔ ته ووئيل چې، "سرِيه، تا سره خو بوقه هم نشته او دا کوهے ژور دے، نو تهٔ به د کوم ځائ نه ما له د ژوندون اوبهٔ راوړې؟ ⑫ ولې تهٔ زمونږ د نيکهٔ يعقوب نه لوئ سړے يې څهٔ، چا چې مونږ له دا کوهے راکړو او په خپله يې د زامنو او څاروو سره د دې نه اوبهٔ وڅښلې؟" ⑬ عيسیٰ هغې ته وفرمائيل، "هر هغه څوک چې دا اوبهٔ وڅښی هغه به بيا هم تږے کيږی. ⑭ خو چې څوک هغه اوبهٔ وڅښی چې زهٔ يې ورکوم هغه به هيڅکله نهٔ تږے کيږی. زهٔ چې کومې اوبهٔ ورکوم هغه به په هغوئ کښې دننه لکه يوه چينه وګرځی چې هميشه به بهيږی او چې د تل ژوندون ورکوی." ⑮ ښځې ورته ووئيل، "سرِيه، هغه اوبهٔ ما له راکړه نو چې زهٔ بيا کله هم تږې نهٔ شم او چې بيا اوبو راويستلو له دلته نهٔ راځم." ⑯ عيسیٰ ورته وفرمائيل، "لاړه شه، خپل خاوند راوبله او بيا راشه." ⑰ هغې جواب ورکړو چې، "زما خاوند نشته." عيسیٰ هغې ته وفرمائيل، "تهٔ دا رښتيا وائې چې ستا خاوند نشته، ⑱ خو حقيقت دا دے چې تا پينځهٔ مړونه کړی دی او اوس چې څوک تا سره دے ستا خاوند نهٔ دے. تا چې څهٔ ووئيل هغه رښتيا دی." ⑲ ښځې هغهٔ ته ووئيل، "مالِکه، ما ته ښکاری چې تهٔ نبی يې. ⑳ زمونږ نيکونو په دې غرهٔ عبادت کولو خو تاسو يهوديان وائئ چې په کوم ځائ کښې مونږ ته د خُدائ پاک عبادت کول په کار دی هغه په يروشلم کښې دے." ㉑ عيسیٰ هغې ته وفرمائيل، "خورې، باور وکړه چې يو وخت داسې راروان دے چې نهٔ خو به تاسو د پلار عبادت په دې غر او نهٔ په يروشلم کښې وکړئ. ㉒ تاسو سامريان د هغهٔ عبادت کوئ چې تاسو يې نهٔ پيژنئ، خو مونږ د هغهٔ عبادت کوُو چې مونږ يې پيژنو، ځکه چې خلاصون د يهوديانو د خوا نه دے. ㉓ خو وخت راروان دے بلکې اوس دے چې رښتينی عبادت کوونکی به پلار ته په روح او په رښتيا سره عبادت وکړی او پلار هم دغه شان عبادت کوونکی غواړی. ㉔ خُدائ پاک روح دے او هر څوک چې د هغهٔ عبادت کوی نو هغه دې هم په روح او په رښتيا د هغهٔ عبادت کوی." ㉕ ښځې جواب ورکړو، "زهٔ پوهيږم چې مسح کړے شوے، يعنې مسيح راتلونکے دے. هر کله چې هغه راشی نو هغه به مونږ ته هر څهٔ بيان کړی." ㉖ عيسیٰ ورته وفرمائيل، "هغه زهٔ يم، زهٔ چې تا سره خبرې کوم." ㉗ په دغه وخت د هغهٔ مريدان واپس راغلل او ډير حيران شول چې هغه يې يوې ښځې سره په خبرو وکتلو خو په هغوئ کښې يو کس هم ونهٔ وئيل چې، "تهٔ د دې نه څهٔ غواړې،" يا "تهٔ د دې سره خبرې ولې کوې؟" ㉘ نو ښځې بيا خپل منګے پريښودو او ښار ته واپس په منډه لاړه او هلته يې خلقو ته ووئيل چې، ㉙ "راشئ، يو داسې سړے ووينئ چې ما څهٔ کړی ؤُو هغه ټول يې راته ووئيل. کيدے شی چې دا مسيح وی؟" ㉚ نو خلق د ښار نه راووتل او د عيسیٰ طرف ته روان شول. ㉛ په دې دوران کښې مريدانو په هغهٔ زور ولګولو چې، "أُستاذه، لږ څهٔ وخوره." ㉜ خو هغهٔ مريدانو ته وفرمائيل، "ما سره داسې خوراک دے چې تاسو ته يې هيڅ پته نشته." ㉝ بيا مريدانو يو تر بله ووئيل چې، "ولې چا هغهٔ له خوراک راوړے دے څهٔ؟" ㉞ عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، "زما خوراک څښاک دا دے چې زهٔ د هغهٔ رضا وکړم چا چې زهٔ رالېږلے يم او چې د هغهٔ کار پوره کړم. ㉟ ولې تاسو دا نهٔ وائئ چې څلور مياشتې نورې دی او بيا به لَو ګډ شی؟ خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې ګېرچاپېره پټو ته وګورئ چې د لَو کولو دپاره تيار دی. ㊱ اوس هم لَوګری لګيا دی خپله مزدوری اخلی او د تل ژوندون دپاره ميوه راټولوی د دې دپاره چې کرونکی او لَوګری دواړه په شريکه خوشحالی وکړی. ㊲ ځکه دا متل رښتيا دے چې يو يې کَری او بل يې ريبی. ㊳ ما تاسو ولېږلئ چې هغه فصل وريبئ په کوم چې تاسو څهٔ کړاؤ نهٔ دے کړے، نورو محنت وکړو او تاسو د هغوئ په محنت کښې شريک شوئ." ㊴ د هغه ښار ډيرو سامريانو په عيسیٰ ايمان راوړو د هغه ښځې د ګواهۍ په وجه چې، "دهٔ ما ته هغه هر څهٔ ووئيل څهٔ چې ما کله هم کړی ؤُو." ㊵ نو کله چې سامريان هغهٔ له راغلل نو مِنت يې ورته وکړو چې مونږ سره پاتې شه، نو هغه هلته دوه ورځې ايسار شو. ㊶ او د هغهٔ د کلام په وجه نورو ډيرو خلقو په هغهٔ ايمان راوړو. ㊷ او هغوئ هغه ښځې ته ووئيل چې، "مونږ صرف ستا د وينا په وجه په دهٔ ايمان نهٔ دے راوړے، ځکه چې مونږ اوس په خپله د هغهٔ واوريدل او مونږ ته پته ولګيده چې دے په حقيقت کښې د دُنيا خلاصونکے دے."

د يو سرکاری آفسر زوئ روغول

(٤٣) کله چې دوه ورځې تېرې شوې نو عيسىٰ د هغه ځائ نه ګليل ته روان شو. (٤٤) نو عيسىٰ په خپله دا فرمائيلى وُو چې يو نبى
هم په خپل ښار کښې عزتمند نۀ وى. (٤٥) نو کله چې هغه ګليل ته راورسېدو نو ګليليانو د هغۀ هرکلے وکړو ځکه چې هغوئ په
دغه وخت کښې د فسح اختر دپاره په يروشلم کښې موجود وو او د هغۀ ټول کارونه يې په خپله وليدل. (٤٦) عيسىٰ يو ځل بيا د
ګليل قانا نومې ځائ ته لاړو چرته چې هغۀ اوبۀ په ميو بدلې کړې وې. هلته يو سرکارى آفسر وو چې زوئ يې په کفرنحُوم کښې
ناجوړه پروت وو. (٤٧) کله چې هغۀ واورېدل چې عيسىٰ د يهوديه نه ښکته ګليل ته راغلے دے نو هغه ورله ورغلو او مِنت يې
ورته وکړو چې، ”ما سره لاړ شه او زما زوئ جوړ کړه ځکه چې هغه مرګى حال پروت دے.“ (٤٨) عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل چې،
”ترڅو چې تاسو خلق لوئ نښې ونۀ ګورئ نو تر هغې تاسو ايمان نۀ راوړئ.“ (٤٩) هغه آفسر ورته ووئيل چې، ”صاحبه، ما سره
سمدستى لاړ شه زما زوئ مرګى حال دے.“ (٥٠) عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”کور ته لاړ شه، ستا زوئ به ژوندے پاتې شى.“ عيسىٰ
چې څۀ وفرمائيل هغه سړى پرې يقين وکړو او کور ته روان شو. (٥١) هغه لا په لاره وو چې نوکرانو يې ورته خبر راوړو چې،
”زوئ خو دې په ښۀ کېدو او ژوندے دے.“ (٥٢) نو هغۀ تپوس ترينه وکړو چې، ”څۀ وخت هغه په ښۀ کېدو شو؟“ هغوئ ورته
ووئيل چې، ”پرون ماسپښين يوه بجه هغه تبې پرېښودلو.“ (٥٣) نو پلار يې پوهه شو چې دا هم هغه وخت وو چې عيسىٰ هغۀ ته
فرمائيلى وُو چې، ”زوئ به دې ښۀ شى،“ نو هغۀ سره د ټول خاندانه پرې ايمان راوړو. (٥٤) د يهوديه نه ګليل ته په راتلو دا د
عيسىٰ دويمه معجزه وه.

حضرت عيسىٰ يو ګوډ سړى له شفا ورکوى

٥ (١) د دې نه پس د يهوديانو اختر وو، او عيسىٰ يروشلم ته لاړو. (٢) په يروشلم کښې د ګډو د دروازې سره نزدې يو تالاب
دے چې پينځۀ دالانونه په کښې ولاړ دى چې په آرامى ژبه کښې ورته بيت‌حسدا وائى. (٣) په دې دالانونو کښې ګڼ معذوران،
ړانده، ګوډ، شل، پړاتۀ وُو. (٤) ځکه چې وخت په وخت به د خُدائ پاک يوه فرښته دې تالاب ته راکوزېدله او دا اوبۀ به يې
خوځولې او هغه څوک چې به د ټولو نه وړومبے دې اوبو ته ورکوز شو نو هر څۀ بيمارى چې به يې وه د هغې نه به روغ شو.
(٥) په دغه خلقو کښې يو سړے وو چې د دوه کم څلوېښتو کالو راسې شل وو. (٦) کله چې عيسىٰ هغه هلته پروت وليدو او د
دې نه خبر شو چې دے د ډېرې مودې راسې بيمار دے، نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”تۀ غواړې چې روغ شې؟“ (٧) بيمار سړى
جواب ورکړو چې، ”صاحبه، زما هيڅوک نشته چې کله اوبۀ وخوځولے شى نو چې ما دې تالاب ته ورکوز کړى. او کله چې
زۀ اوبو له وررسم نو بل زما نه مخکښې وردانګلى وى.“ (٨) بيا عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”پاڅه، خپله بستره دې واخله او
ځه.“ (٩) سړے سمدستى جک جوړ شو، او خپله بستره يې واخستله او روان شو. دا د سبت ورځ وه. (١٠) نو يهوديانو هغه
روغ کړے شوى سړى ته ووئيل، ”دا د سبت ورځ ده. په شريعت کښې د سبت په ورځ تا ته د خپلې بسترې د وړلو اجازت
نشته.“ (١١) خو هغۀ جواب ورکړو چې، ”کوم سړى چې زۀ روغ کړم هغۀ ما ته وفرمائيل چې خپله بستره واخله او ځه.“ (١٢)
هغوئ د هغۀ نه تپوس وکړو چې، ”هغه سړے څوک دے چې تا ته يې ووئيل چې خپله بستره واخله او ځه؟“ (١٣) خو هغه روغ
شوى سړى ته دا پته ونۀ لګېده چې هغه څوک وو ځکه چې هلته ډېره ګڼه وه او عيسىٰ په ګڼه کښې غيب شو. (١٤) د دې نه پس
عيسىٰ هغه د خُدائ په کور کښې وليدو او ورته يې وفرمائيل، ”وګوره، تۀ ښۀ شوے يې. نوره ګناه مۀ کوه، چې د دې نه درته
زيات تکليف پېښ نۀ شى.“ (١٥) هغه سړے په مخه لاړو او د يهوديانو مشرانو ته يې ووئيل چې، ”دا هغه عيسىٰ وو چې ما له يې
شفا راکړه.“ (١٦) نو په دې وجه د يهوديانو مشرانو د عيسىٰ زورول شروع کړل ځکه چې هغۀ دا کارونه د سبت په ورځ کول.
(١٧) نو عيسىٰ هغوئ ته جواب ورکړو چې، ”زما پلار لا تر اوسه کار کوى او زۀ هم کار کوم.“ (١٨) په دې وجه يهوديان نور هم د
هغۀ په مرګ پسې شول ځکه چې يواځې دا نه چې هغۀ د سبت حُکم ماتولو بلکې هغۀ خُدائ پاک ته خپل پلار وئيلو او خپل ځان
يې د خُدائ پاک سره برابر ګڼلو.

د زوئ اختيار

(١٩) عيسىٰ هغوئ ته دا وفرمائيل چې، ”زۀ تاسو ته رښتيا وايم، زوئ په خپله هيڅ نۀ شى کولے بې له هغه کار نه چې خپل پلار

يې په کولو ليدلے وي. ځکه څۀ چې پلار کوی هم هغه شان يې زوئ کوی. (۲۰) ځکه چې پلار د زوئ سره مينه کوی او خپل
ټول کارونه ورته ښکاره کوی. او د دې نه زيات لوئ کارونه به هغه ورته ښکاره کړی نو تاسو به ورته حېران شئ. (۲۱) لکه څنګه
چې پلار مړی پاڅوی او هغوئ له ژوند ورکوی دغه شان زوئ هم هر هغه چا له چې غواړی ژوند ورکوی. (۲۲) بيا دا چې پلار د
هيچا عدالت هم نۀ کوی بلکې دا ټول اختيار يې زوئ ته سپارلے دے (۲۳) نو چې ټول د زوئ داسې عزت کوی لکه څنګه چې
هغوئ د پلار عزت کوی. څوک چې د زوئ عزت نۀ کوی هغه د هغه پلار عزت نۀ کوی چا چې هغه رالېږلے دے. (۲۴) زۀ تاسو
ته رښتيا وايم، هر څوک چې زما خبرو ته غوږ ږدی او په هغه چا ايمان راوړی چې زۀ يې رالېږلے يم، هغه تل عُمری ژوندون
لری. او هغه به مجرم نۀ شی ځکه چې هغه د مرګ نه ژوندون ته اوړېدلے دے. (۲۵) زۀ تاسو ته رښتيا وايم، يو وخت داسې
راروان دے بلکې راغلے دے چې مړی به د خُدائ پاک د زوئ آواز اوری او چې څوک يې واوری هغه به راژوندی شی. (۲۶)
ځکه څنګه چې پلار په خپله د ژوندون سرچينه دے هم دغه شان هغۀ خپل زوئ له د ژوندون ورکولو اختيار ورکړے دے. (۲۷)
او هغۀ عيسیٰ ته د عدالت اختيار ورکړو ځکه چې هغه اِبن آدم دے. (۲۸) په دې مۀ حېرانېږئ ځکه چې داسې وخت راروان دے
کله چې هغه ټول څوک چې په قبرونو کښې دی، هغه به د دۀ آواز واوری (۲۹) او بهر به راوځی. چا چې نېکی کړی وی هغوئ به
د تل ژوندون دپاره راپورته شی او چا چې بد کړی وی هغوئ به د عدالت دپاره راپورته کړے شی.

د حضرت عيسیٰ په باب کښې ګواهی

(۳۰) زۀ په خپله هيڅ نۀ شم کولے. څنګه چې خُدائ پاک ما ته فرمائی زۀ هم هغسې فېصله کوم او زما فېصله درسته وی ځکه
چې زۀ خپله مرضی نه بلکې د هغه چا مرضی پوره کوم چا چې زۀ رالېږلے يم. (۳۱) کۀ چرې زۀ د خپل ځان په حقله ګواهی
وکړم نو زما ګواهی رښتينې نۀ ده. (۳۲) بلکې يو بل څوک هم شته چې هغه زما دپاره ګواهی ورکوی او ما ته پته ده چې د هغۀ
ګواهی زما په حقله رښتينې ده. (۳۳) تاسو يحيیٰ ته خپل پېغام وړُونکی ورلېږل او هغۀ هم د دې حقيقت ګواهی ورکړه. (۳۴) خو
زۀ د انسان د ګواهۍ محتاج نۀ يم خو زۀ دا دې دپاره وايم چې تاسو بچ شئ. (۳۵) يحيیٰ بلېدونکې ډيوه وه چې رڼا يې کوله او
تاسو غوښتل چې د لږ وخت دپاره د هغۀ په رڼا کښې خوشحالی وکړئ. (۳۶) خو زۀ د يحيیٰ د ګواهۍ نه لويه ګواهی لرم. هغه
کارونه چې زما پلار ما ته حواله کړی وُو چې زۀ يې سر ته ورسوم، يعنې هم هغه کارونه چې زۀ يې کوم، دا زما ګواهی ورکوی
چې پلار زۀ رالېږلے يم. (۳۷) او پلار چې زۀ يې رالېږلے يم هغۀ په خپله زما په حقله ګواهی ورکړې ده. تاسو هيڅکله د هغۀ آواز
نۀ دے اورېدلے او نۀ مو د هغۀ صورت ليدلے دے، (۳۸) او نۀ ستاسو په زړۀ کښې د هغۀ د کلام دپاره ځائ شته ځکه چې
تاسو په هغۀ باور نۀ کوئ چا چې هغه رالېږلے دے. (۳۹) تاسو په غور صحيفې لټوئ ځکه چې تاسو سوچ کوئ چې په دې کښې
به ستاسو د تل ژوندون وی خو دا صحيفې هم زما په حقله ګواهی ورکوی. (۴۰) خو بيا هم تاسو د دې نه اِنکار کوئ چې زما
طرف ته راشئ چې د تل ژوندون ومومئ. (۴۱) زۀ د انسان نه د عزت طمع نۀ کوم. (۴۲) خو زۀ تاسو پېژنم چې ستاسو په زړُونو
کښې د خُدائ پاک مينه نشته. (۴۳) زۀ د خپل پلار په نوم راغلے يم او تاسو ما نۀ قبلوئ خو کۀ بل څوک په خپله نامه راشی نو
تاسو به يې قبول کړئ. (۴۴) تاسو څنګه د ايمان خاوندان کېدے شئ کله چې تاسو د يو بل نه د عزت اُميد کوئ او د هغه عزت
لټون نۀ کوئ کوم چې د واحد خُدائ پاک له طرفه دے؟ (۴۵) دا سوچ مۀ کوئ چې زۀ به د پلار په وړاندې په تاسو اِلزام ولګوم.
په تاسو اِلزام لګونکے موسیٰ دے، په چا چې تاسو اُميد ساتئ. (۴۶) کۀ چرې تاسو په موسیٰ ايمان ساتئ نو په ما به يې هم ساتئ
ځکه چې هغۀ زما په حقله ليکلی دی. (۴۷) خو کۀ تاسو د موسیٰ په کلام ايمان نۀ ساتئ نو زۀ چې څۀ وايم تاسو به په هغې څۀ
ايمان وساتئ.“

پينځۀ زره خلق مړول

۶ (۱) د دې نه پس عيسیٰ د ګليل د درياب بلې غاړې ته لاړو چې ورته د تبرياس درياب هم وئيلے کيږی. (۲) او يوه لويه ګڼه
وريسې وه ځکه چې هغوئ هغه معجزې ليدلې وې چې هغۀ د بيمارانو د شفا دپاره کولې. (۳) بيا عيسیٰ غرۀ ته پاس وختلو او
هلته د خپلو مريدانو سره کښېناستو. (۴) نو د فسح اختر چې د يهوديانو لوئ اختر دے رانزدې وو. (۵) بيا چې عيسیٰ خپلې

سترګې اوچتې کړې نو يوه لويه ګڼه يې وليدله چې د هغهٔ په طرف راروانه وه. نو عيسیٰ فيليپوس ته وفرمائيل چې، ”مونږ به د دې خلقو دپاره روټۍ د کوم ځائ نه اخلو؟“ ۞ هغهٔ دا سوال د هغهٔ د آزمېښت دپاره وکړو، ځکه چې هغهٔ ته په خپله دا معلومه وه چې هغه به څهٔ کوی. ۞ فيليپوس ورته جواب ورکړو چې، ”د دوو سوو دينارو روټۍ به هم کافی نهٔ وی چې د دې خلقو لږه لږه ورسی.“ ۞ د هغهٔ په مريدانو کښې اندرياس چې د شمعون پطروس ورور وو، هغهٔ ته ووئيل چې، ۞ ”دلته يو هلک دے چې ورسره د اوربشو پينځهٔ روټۍ او دوه کبان شته، خو دا د دې دومره ډېرو خلقو دپاره هيڅ هم نهٔ دی.“ ۞ عيسیٰ وفرمائيل، ”دا خلق کښېنوئ.“ هلته په هغه ځائ کښې ښهٔ ډېر واښهٔ وُو، نو هغوئ لاندې په زمکه کښېناستل او ټول تقريباً پينځهٔ زره سړی وُو. ۞ بيا عيسیٰ روټۍ واخستلې، شُکر يې پرې وکړو او هغه يې په هغه ناستو خلقو تقسيم کړې. او هم دغسې يې د کبانو سره وکړل او هغوئ چې څومره غوښتل نو دومره يې ورکړل. ۞ کله چې ټول ښهٔ ماړهٔ شول نو هغهٔ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”دا پاتې شوې ټوکړې راټولې کړئ نو چې هيڅ هم درنه ضائع نهٔ شی.“ ۞ نو هغوئ هغه راټولې کړې او د اوربشو د پينځو روټو د هغه پاتې شوو ټوکړو نه کومې چې خلقو خوړلې وې دولس ټوکرئ ډکې شوې. ۞ کله چې خلقو دا معجزه وليدله چې عيسیٰ وکړه هغوئ يو بل ته ووئيل، ”يقيناً دا هغه پېغمبر دے کوم چې دُنيا ته راتلونکے وو.“ ۞ کله چې عيسیٰ د هغوې په نيت پوهه شو چې هغوئ هغه خپل بادشاه جوړول غواړی نو هغه په خپله غرهٔ ته واپس لاړو.

د حضرت عيسیٰ د اوبو دپاسه ګرځېدل

۞ کله چې ماښام شو نو د عيسیٰ مريدان ښکته د درياب غاړې ته لاړل، ۞ په کِشتۍ کښې کښېناستل او د سيند پورې غاړې کفرنحُوم ته روان شول. نو تيارهٔ شوې وه او عيسیٰ لا هغوئ سره مِلاو شوے نهٔ وو. ۞ په دې دوران کښې د درياب اوبهٔ په اوچتېدو شوې ځکه چې تېز طوفان راغلو. ۞ کله چې هغوئ درې څلور ميله کِشتۍ وچلوله نو هغوئ عيسیٰ د اوبو دپاسه روان وليدو چې د کِشتۍ طرف ته رانزدې کېدو. او هغوئ يرې واخستل، ۞ خو عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”مهٔ يرېږئ، دا زهٔ يم.“ ۞ نو بيا هغوئ دا غوښتل چې عيسیٰ کِشتۍ ته راوخېژی او سمدستی کِشتۍ هغه غاړې ته ورسېدله چرته چې دوئ روان وُو.

خلق حضرت عيسیٰ لټوی

۞ بل سحر هغه ګڼ خلق چې د درياب په بله غاړه ايسار شوی وُو هغوئ وليدل چې هلته صرف يوه کِشتۍ وه او د دې نه هم خبر شول چې عيسیٰ د خپلو مريدانو سره کِشتۍ ته نهٔ وو ختلے، بلکې د هغهٔ مريدان د هغهٔ نه بغېر تلی وُو. ۞ بيا د تبرياس نه نورې کِشتۍ دېخوا راغلې چرته چې خلقو د مالِک د شُکر ويستلو نه وروستو روټۍ خوړلې وه. ۞ کله چې خلقو وکتل چې نهٔ خو عيسیٰ او نهٔ يې مريدان هلته شته نو هغوئ په کشتو کښې سوارهٔ شول او د عيسیٰ په تلاش کښې پورې غاړه کفرنحُوم ته لاړل.

حضرت عيسیٰ د ژوندون روټۍ ده

۞ کله چې هغوئ هغه د درياب په بله غاړه وموندو هغوئ عيسیٰ ته ووئيل، ”اُستاذه، تهٔ کله دلته راغلې؟“ ۞ عيسیٰ جواب ورکړو، ”زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې تاسو زما تلاش په دې وجه نهٔ کوئ چې تاسو نښې وکتلې بلکې ځکه چې تاسو روټۍ وخوړله او لوږه مو ختمه شوه. ۞ د داسې خوراک دپاره خواری مهٔ کوئ چې ختمېږی بلکې د هغې روټۍ دپاره خواری کوئ چې تر ابده پاتې کېږی، او کوم به چې اِبن آدم تاسو له درکړی. ځکه چې هم په هغهٔ باندې خُدائ پلار خپل مُهر لګولے دے.“ ۞ بيا هغوئ هغهٔ ته ووئيل چې، ”مونږ له څهٔ کول په کار دی چې د خُدائ پاک د رضا کارونه وکړُو؟“ ۞ عيسیٰ جواب ورکړو چې، ”د خُدائ پاک د رضا کار دا دے چې په هغه چا ايمان راوړئ چې هغهٔ رالېږلے دے.“ ۞ نو هغوئ هغهٔ ته ووئيل، ”نو تهٔ مونږ ته کومه معجزه ښکاره کوې چې مونږ يې ووينو او په تا ايمان راوړو؟ تهٔ څهٔ کار کولے شې؟ ۞ لکه چې زمونږ پلار نيکهٔ په صحرا کښې من وخوړل، صحيفې فرمائی چې، موسیٰ هم هغوئ له د آسمان نه من ورکړل چې وې خوری.“ ۞ بيا عيسیٰ

جواب ورکړو، "زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې دا موسیٰ نهٔ وو چې تاسو له يې د آسمان نه من درکړل بلکې دا زما پلار دے چې
تاسو له د آسمان نه حقيقی روټئ درکوی. (۳۳) ځکه چې د خُدائ پاک روټئ هغه ده چې د آسمان نه راکوزيږی او دُنيا ته
ژوندون ورکوی." (۳۴) نو هغوئ هغهٔ ته ووئيل، "مالِکه، مونږ ته دغه روټئ هميشه راکوه." (۳۵) عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، "زهٔ د
ژوندون روټئ يم. څوک چې ما له راځی هغه به هيڅکله نهٔ اوږی کيږی او څوک چې په ما ايمان راوړی هغه به هيڅکله نهٔ تږی
کيږی. (۳۶) خو ما تاسو ته وفرمائيل چې تاسو زهٔ ليدلے يم او بيا هم په ما ايمان نهٔ راوړئ. (۳۷) هر څوک چې پلار ما ته حواله
کړی هغه به ما له راشی او څوک چې ما له راشی هغه به زهٔ هيڅکله ونهٔ شړم. (۳۸) ځکه چې زهٔ د آسمان نه د خپلې رضا پوره
کولو دپاره نهٔ يم راکوز شوے بلکې د هغهٔ د رضا پوره کولو دپاره چا چې زهٔ رالېږلے يم. (۳۹) او دا د هغهٔ رضا ده چا چې زهٔ
رالېږلے يم چې زهٔ هغه ټولو نه يو هم ورک نهٔ کړم څهٔ چې هغهٔ ما له راکړی دی بلکې د قيامت په ورځ يې راپاڅوم. (۴۰) ځکه
چې دا زما د پلار مرضی ده چې هر څوک چې زوئ ويني او په هغهٔ ايمان راوړی، هغه به د ابدی ژوندون خاوند شی، او زهٔ به
هغوئ د قيامت په ورځ بيا راپاڅوم." (۴۱) په دې يهوديان د هغهٔ په حقله وغورېدل ځکه چې هغهٔ وفرمائيل چې، "زهٔ هغه روټئ يم
چې د آسمان نه راکوزه شوې ده." (۴۲) هغوئ ووئيل، "ولې دا عيسیٰ د يوسف زوئ نهٔ دے چې مونږ يې مور او پلار پېژنو، نو بيا
څنګه هغه وائی چې زهٔ د آسمان نه راکوز شوے يم؟" (۴۳) نو عيسیٰ جواب ورکړو چې، "په خپلو کښې مهٔ غورېږئ. (۴۴) څوک
هم ما له تر هغې نهٔ شی راتلے ترڅو چې هغه پلار چې زهٔ يې رالېږلے يم هغه يې ما ته راونهٔ لېږی، او زهٔ به هغه د قيامت په ورځ
راپاڅوم. (۴۵) دا د نبيانو په صحيفو کښې ليکلے شوی دی چې هغوئ ټولو ته به خُدائ پاک تعليم ورکړی. هر هغه څوک چې د
پلار اوری او د هغهٔ نه زده کوی هغه ما له راځی. (۴۶) هيچا پلار نهٔ دے ليدلے بغير د هغهٔ نه چې د خُدائ پاک د طرفه دے،
صرف هغهٔ پلار ليدلے دے. (۴۷) زهٔ تاسو ته رښتيا وايم څوک چې ايمان راوړی هغه د تل ژوندون خاوند دے. (۴۸) زهٔ د
ژوندون روټئ يم. (۴۹) ستاسو پلار نيکونو په صحرا کښې من وخوړل خو هغوئ مړهٔ شول. (۵۰) دا هغه روټئ ده چې د آسمان نه
راغلې ده، نو چې څوک دا روټئ وخوری هغه به نهٔ مری. (۵۱) زهٔ د ژوندون روټئ يم چې د آسمان نه راکوزه شوې ده. څوک
چې دا روټئ وخوری هغه به تل ژوندے وی. او کومه روټئ چې زهٔ د دُنيا د ژوندون دپاره ورکوم هغه زما بدن دے." (۵۲) بيا د
يهوديانو په مينځ کښې تېز بحث شروع شو، هغوئ ووئيل چې، "دا سړے خپل بدن مونږ ته خوړلو له څنګه راکولے شی؟" (۵۳)
نو عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، "زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې ترڅو چې تاسو د اِبن آدم بدن ونهٔ خورئ او د هغهٔ وينه ونهٔ څښئ نو
تاسو کښې به ابدی ژوندون نهٔ وی. (۵۴) څوک چې زما بدن وخوری او زما وينه وڅښی هغه د تل ژوندون خاوند دے او زهٔ به
يې د قيامت په ورځ راپاڅوم. (۵۵) زما بدن حقيقی خوراک دے او زما وينه حقيقی څښاک دے. (۵۶) څوک چې زما غوښه
خوری او زما وينه څښی هغه په ما کښې او زهٔ په هغهٔ کښې اوسېږم. (۵۷) لکه څنګه چې ژوندی پلار زهٔ راولېږلم او زهٔ د پلار په
وجه ژوندے يم، دغه شان څوک چې زما بدن وخوری هغوئ به زما په وجه ژوندی وی. (۵۸) دا هغه روټئ ده چې د آسمان نه
راکوزه شوې ده او دا د هغه روټئ په شان نهٔ ده چې ستاسو پلار نيکونو وخوړه او مړهٔ شول. خو څوک چې دا روټئ وخوری
هغه به تل تر تله ژوندی وی."

د تل ژوندون کلام

(۵۹) عيسیٰ دا خبرې هغه وخت وکړې کله چې هغهٔ په کفرنحُوم کښې په عبادتخانه کښې تعليم ورکولو. (۶۰) کله چې د هغهٔ ډېرو
مريدانو دا خبرې واورېدې هغوئ ووئيل چې، "دا تعليم سخت دے، څوک دا منلے شی؟" (۶۱) خو عيسیٰ خبر وو چې د هغهٔ
مريدان په دې حقله غورېږی، نو هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل چې، "ولې تاسو په دې خفه شوئ؟ (۶۲) بيا به تاسو څهٔ سوچ کوئ کهٔ
تاسو اِبن آدم هغه ځائ ته په ختو ووينئ چرته چې هغه مخکښې وو؟ (۶۳) دا د خُدائ پاک روح دے چې ژوند ورکوی، انسانی
بدن بېفائدې دے. کومې خبرې چې ما تاسو ته کړې دی هغه روح او ژوند دے. (۶۴) خو په تاسو کښې څينې داسې دی چې
ايمان نهٔ راوړی." ځکه چې عيسیٰ ته د اول نه دا پته وه چې څوک به ايمان نهٔ راوړی او څوک به په هغهٔ مُخبری کوی. (۶۵) بيا
هغهٔ وفرمائيل چې، "دغه وجه ده چې ما تاسو ته وفرمائيل چې، هيڅوک هم ما ته نهٔ شی راتلے ترڅو چې پلار ورته دا توفيق
ورنهٔ کړی." (۶۶) په دې وجه د عيسیٰ ډېر مريدان د هغهٔ نه واوړېدل او نور د هغهٔ سره نهٔ ګرځېدل. (۶۷) نو عيسیٰ هغه دولسو
مريدانو نه تپوس وکړو، "ولې تاسو هم ما نه تلل غواړئ؟" (۶۸) شمعون پطروس ورته جواب ورکړو، "مالِکه، چا له به مونږ لاړ

شُو؟ تا سره خو د تل ژوندون خبرې دى. (۶۹) زمونږ په تا ايمان دے او زمونږ په دې ايمان دے چې تهٔ د خُدائ پاک قُدوس
يې.“ (۷۰) عيسىٰ هغوئ ته جواب ورکړو، ”ولې ما تاسو دولس واړه غوره کړى نهٔ يئ څهٔ؟ خو په تاسو کښې يو کس شېطان
دے.“ (۷۱) هغهٔ د شمعون اِسکريوتى د زوئ يهوداه په حقله خبره کوله کوم چې په دولسو مريدانو کښې يو وو، او وروستو يې د
عيسىٰ مُخبرى هم وکړله.

د حضرت عيسىٰ د ورونړو بې‌ايمانى

۷ (۱) د دې نه پس عيسىٰ ګليل کښې ګېرچاپېره ګرځېدو. هغهٔ يهوديه ته تلل نهٔ غوښتل ځکه چې يهوديانو موقع لټوله چې هغه
مړ کړى. (۲) اوس د يهوديانو د جونګړو اختر هم رانزدې وو. (۳) نو د هغهٔ خپلو ورونړو هغهٔ ته ووئيل چې، ”تهٔ دا علاقه پرېږده
او يهوديه ته لاړ شه نو چې ستا مريدان هغه لوئ کارونه چې تهٔ يې کوې، ووينى. (۴) ځکه څوک چې غواړى چې مشهور شى نو
هغه پټ کارونه نهٔ کوى. کهٔ چرې تهٔ دا کارونه کوې نو دُنيا ته ځان ښرګند کړه.“ (۵) ځکه چې د هغهٔ خپلو ورونړو هم په هغهٔ
باندې ايمان نهٔ ساتلو. (۶) عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”زما دپاره مقرر شوے وخت لا نهٔ دے راغلے، خو ستاسو دپاره هر
وخت ټيک دے. (۷) دُنيا تاسو نه نفرت نهٔ شى کولے خو زما نه نفرت کوى ځکه چې زهٔ د دې خلاف ګواهى ورکوم چې د دې
کارونه بد دى. (۸) تاسو په خپله اختر له لاړ شئ، زهٔ دې اختر له نهٔ ځم ځکه چې زما دپاره مقرر شوے وخت لا نهٔ دے
راغلے.“ (۹) د دې فرمائيلو نه پس عيسىٰ په ګليل کښې پاتې شو.

حضرت عيسىٰ د جونګړو په اختر کښې

(۱۰) خو کله چې د عيسىٰ ورونړه اختر له لاړل نو هغه په خپله هم لاړو، خو په ښکاره نه بلکې په پټه. (۱۱) يهوديانو په اختر کښې د
هغهٔ لټون کولو او تپوس يې کولو چې، ”عيسىٰ چرته دے؟“ (۱۲) او په ګڼه کښې د هغهٔ په حقله ګنګوسے روان وو. چا به وئيل
چې، ”هغه ښهٔ سړے دے،“ خو ځينو به وئيل چې، ”نه، هغه خلق بې‌لارې کوى.“ (۱۳) خو بيا هم خلقو د هغهٔ په حقله د يهوديانو
د ېرې په وجه ښکاره هيڅ نهٔ شو وئيلے. (۱۴) کله چې اختر نيم تېر شو نو عيسىٰ د خُدائ کور ته لاړو او تعليم يې شروع کړو.
(۱۵) يهوديان حېران شول او وې وئيل، ”دې سړى څنګه دومره عِلم حاصل کړو سره د دې چې دهٔ خو تعليم نهٔ دے کړے؟“ (۱۶)
عيسىٰ جواب ورکړو، ”زما تعليم زما نهٔ دے، بلکې دا د هغه چا دے چې زهٔ يې رالېږلے يم. (۱۷) هر څوک چې غواړى چې د
خُدائ پاک رضا پوره کړى، هغه به په دې پوهه شى چې زما تعليم د خُدائ د طرفه دے، يا کهٔ زهٔ د خپل ځان نه تعليم ورکوم.
(۱۸) څوک چې د خپل ځان نه خبرې کوى هغه خپل عزت غواړى خو څوک چې د خپل رالېږونکى عزت غواړى هغه رښتينے
انسان دے او په هغهٔ کښې هيڅ ټګى نشته. (۱۹) ولې موسىٰ تاسو ته شريعت نهٔ وو درکړے؟ خو تاسو کښې يو هم پرې عمل نهٔ
کوئ. تاسو ولې زما د مړ کولو موقع ګورئ؟“ (۲۰) ګڼې جواب ورکړو، ”په تا پېريان ناست دى. څوک ستا د وژلو کوشش
کوى؟“ (۲۱) عيسىٰ جواب ورکړو، ”ما يوه معجزه وکړله او تاسو ټول حېران شوئ. (۲۲) خو موسىٰ تاسو ته د سنت کولو
شريعت درکړو، اګر چې دا د موسىٰ د طرف نه نهٔ وو بلکې د پلار نيکهٔ د وخت نه راروان وو، او تاسو د سبت په ورځ ماشوم
سنتوئ. (۲۳) کهٔ تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنتوئ د دې دپاره چې د موسىٰ شريعت مات نهٔ شى نو بيا تاسو زما نه په دې
وجه ولې خفه يئ چې ما د سبت په ورځ د يو سړى پوره بدن روغ کړو؟ (۲۴) په ظاهرى صورت فېصله مهٔ کوئ بلکې په اِنصاف
سره فېصله کوئ.“

ولې حضرت عيسىٰ مسيح دے؟

(۲۵) په دې باندې د يروشلم څهٔ خلقو دا وينا شروع کړه، ”ولې دا هغه سړے نهٔ دے چې هغوئ يې د وژلو کوشش کوى؟ (۲۶)
وګورئ، دے دلته کښې ښهٔ په ډاګه لګيا دے او هغوئ ورته هيڅ نهٔ وائى. ولې داسې خو نهٔ ده چې زمونږ مشران په دې خبر
شوى وى چې دے په رښتيا مسيح دے؟ (۲۷) خو مونږ ته پته ده چې دا سړے د کوم ځائ دے خو هر کله چې مسيح راشى نو
هيچا ته به پته نهٔ وى چې د کوم ځائ دے.“ (۲۸) بيا عيسىٰ چې کله د خُدائ په کور کښې تعليم ورکولو نو چغه يې کړه، ”تاسو

ما پېژنئ او تاسو ته پته ده چې زهٔ د کوم ځائ يم. خو زهٔ په خپله مرضئ نهٔ يم راغلے. خو چا چې زهٔ رالېږلے يم هغه رښتونے دے، او تاسو هغه نهٔ پېژنئ. ﴿۲۹﴾ زهٔ هغه پېژنم ځکه چې زهٔ د هغهٔ نه راغلے يم او هغهٔ په خپله زهٔ رالېږلے يم.“ ﴿۳۰﴾ نو بيا ځينې مشرانو د هغهٔ د نيولو کوشش وکړو خو هيچا هغهٔ ته لاس وانهٔ چولو ځکه چې د هغهٔ مقرر شوے وخت لا نهٔ وو راغلے. ﴿۳۱﴾ خو په ګڼه کښې ډېرو په هغهٔ ايمان راوړو او هغوئ وئيل چې، ”کله چې مسيح راشى نو ولې هغه به د دې کس نه زياتې معجزې وکړى څهٔ؟“

د حضرت عيسىٰ د ګرفتارولو دپاره يې محافظان ورولېږل

﴿۳۲﴾ فريسيانو د عيسىٰ په حقله د خلقو غورېدل واورېدل، نو مشرانو اِمامانو او فريسيانو، محافظان د هغهٔ نيولو پسې ولېږل.
﴿۳۳﴾ بيا عيسىٰ وفرمائيل چې، ”زهٔ به څهٔ لږې مودې دپاره تاسو سره يم او بيا به زهٔ هغهٔ له لاړ شم چا چې زهٔ رالېږلے يم. ﴿۳۴﴾ تاسو به زما لټون کوئ خو ما به پېدا نهٔ کړئ او چرته چې به زهٔ يم هلته به تاسو نهٔ شئ راتلے.“ ﴿۳۵﴾ نو يهوديانو يو تر بله ووئيل چې، ”دے چرته تلل غواړى چې مونږ به يې بيا نهٔ شُو موندے؟ ولې دے غواړى چې د يونان هغه ښارونو ته لاړ شى چې په کښې زمونږ خلق اوسيږى، او يونانيانو ته تعليم ورکړى؟ ﴿۳۶﴾ د هغهٔ د دې وينا نه مطلب څهٔ دے چې، تاسو به زما لټون کوئ خو ما به پېدا نهٔ کړئ او چرته چې به زهٔ يم هلته به تاسو نهٔ شئ راتلے؟“

د ژوندون د اوبو سرچينه

﴿۳۷﴾ د اختر په آخرى او د ټولو نه په لويه ورځ عيسىٰ ودرېدلو او په اوچت آواز يې وفرمائيل، ”کهٔ څوک تږے وى هغه دې ما له راشى، هغه دې وڅښى. ﴿۳۸﴾ او څوک چې په ما ايمان راوړى، لکه چې صحيفې وائى، د ژوندون د اوبو سيندونه به د هغهٔ نه بهيږى.“ ﴿۳۹﴾ عيسىٰ دا خبره د هغه روحُ القُدس په حقله وکړه، کوم چې په هغه چا نازلېدونکے وو چا چې په عيسىٰ ايمان راوړو، نو تر دغه وخته روحُ القُدس لا نازل شوے نهٔ وو، ځکه چې عيسىٰ لا خپل جلال ته رسېدلے نهٔ وو.

په خلقو کښې بې‌اتفاقى

﴿۴۰﴾ کله چې هغوئ د هغهٔ دا خبرې واورېدې په ګڼه کښې ځينو ووئيل، ”يقيناً چې دا هغه پېغمبر دے د چا چې مونږ په طمع يُو.“ ﴿۴۱﴾ چا ووئيل چې، ”دا مسيح دے،“ او ځينو ووئيل چې، ”ولې مسيح به د ګليل نه راځى څهٔ؟ ﴿۴۲﴾ ولې صحيفې دا نهٔ فرمائى چې مسيح به د داؤد د خاندان او د بيت‌لحم نه راځى، د هغه کلى نه چې داؤد په کښې اوسېدلے وو؟“ ﴿۴۳﴾ دغه شان د عيسىٰ په وجه په خلقو کښې بې‌اتفاقى پېدا شوله. ﴿۴۴﴾ په هغوئ کښې ځينو غوښتل چې ګرفتار يې کړى، خو هيچا هم هغهٔ ته لاس وانهٔ چولو.

د يهودى حاکمانو بې‌ايمانى

﴿۴۵﴾ بيا محافظان، مشرانو اِمامانو او فريسيانو له واپس راغلل او هغوئ ورته ووئيل چې، ”تاسو هغه ولې ځان سره رانهٔ وستو؟“
﴿۴۶﴾ محافظانو جواب ورکړو چې، ”هيڅکله هم چا داسې خبرې نهٔ دى کړى ځنګه يې چې دا سړے کوى.“ ﴿۴۷﴾ فريسيانو ورته ووئيل چې، ”ولې هغهٔ تاسو هم بې‌لارې کړئ څهٔ؟ ﴿۴۸﴾ زمونږ مشرانو او فريسيانو نه يو هم په هغهٔ ايمان نهٔ دے راوړے. ﴿۴۹﴾ خو دا ګڼه چې په شريعت نهٔ پوهيږى لعنتيان دى.“ ﴿۵۰﴾ بيا په هغوئ کښې نيکوديموس نومې يو سړى، يعنې هغه سړے چې يو ځل مخکښې عيسىٰ له راغلے وو، هغهٔ ووئيل چې، ﴿۵۱﴾ ”ولې شريعت مونږ ته دا اجازت راکوى څهٔ چې ترڅو د يو کس بيان په خپله وانهٔ ورُو او هغهٔ ته د خبرو موقع ورنهٔ کړُو نو ولې هغه مونږ مجرم کولے شُو څهٔ؟“ ﴿۵۲﴾ هغوئ جواب ورکړو، ”تهٔ هم ګليلى يې څهٔ؟ وګوره او صحيفې ولوله، نو تهٔ به په خپله خبر شې چې يو نبى هم د ګليل نه نهٔ راځى.“ ﴿۵۳﴾ نو بيا ټول خپلو کورونو ته واپس لاړل.

په زنا کښې نيولے شوې ښځه

۸ (۱) عيسىٰ د زيتون غر ته وختلو. (۲) بله ورځ سحر وختى هغه بيا د خُدائ کور ته راغلو. ټول خلق ورته راغونډ شول، او
هغه کښېناستو او هغوئ ته يې تعليم شروع کړو. (۳) د شرعې عالمانو او فريسيانو يوه ښځه راوسته څوک چې په زنا کښې
نيولے شوې وه. او هغه يې په خپل مينځ کښې ودروله. (۴) او هغوئ هغۀ ته ووئيل چې، "اُستاذه، دا ښځه په زنا کولو نيولے
شوې ده. (۵) په شريعت کښې موسىٰ مونږ ته حکم کړے دے چې داسې ښځې دې سنگسار کړے شى. نو بيا تاسو په دې حقله
څۀ وايئ؟" (۶) هغوئ د هغۀ د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو چې هغوئ د هغۀ خلاف څۀ اِلزام پيدا کړى. خو عيسىٰ ټيټ شو او
په زمکه يې په گوته څۀ وليکل. (۷) کله چې هغوئ بار بار د هغۀ نه تپوس کولو نو هغه نېغ ودرېدو او ورته يې وفرمائيل چې، "په
تاسو کښې به په هغې ورومبے د کاڼى گزار هغه څوک کوى چا چې کله هم گناه نۀ وى کړې." (۸) او هغه يو ځل بيا ښکته ټيټ
شو او په زمکه يې څۀ وليکل. (۹) کله چې هغوئ دا خبره واورېده نو هغوئ يو يو بهر ووتلو، د ټولو نه اول مشران وتښتېدل، او
عيسىٰ د هغې ښځې سره يواځې پاتې شو چې د هغۀ په وړاندې ولاړه وه. (۱۰) عيسىٰ بيا ودرېدلو هغه ښځې ته يې وفرمائيل،
"هغوئ چرته لاړل؟ ولې تۀ هيچا هم مجرمه نۀ کړې څۀ؟" (۱۱) هغې جواب ورکړو، "مالِکه، هيچا هم نه." او عيسىٰ وفرمائيل، "او
نۀ دې زۀ مجرمه کوم، ځه لاړه شه، خو بيا کله هم گناه مۀ کوه."

حضرت عيسىٰ د دُنيا نُور

(۱۲) عيسىٰ بيا خلقو ته مخاطب شو او وې فرمائيل، "زۀ د دُنيا نُور يم. څوک چې ما پسې راځى هغه به هيڅکله په تيارۀ کښې نۀ
گرځى بلکې هغه به د ژوندون رڼا ومومى." (۱۳) بيا فريسيانو هغۀ ته ووئيل، "تۀ د خپل ځان په حق کښې گواهى کوې خو ستا
گواهى اعتبارى نۀ ده." (۱۴) عيسىٰ جواب ورکړو، "زما گواهى اعتبارى ده کۀ څۀ هم چې زۀ يې د ځان په حق کښې ورکوم،
ځکه چې زۀ خبر يم چې زۀ چرته نه راغلے يم او چرته روان يم، خو تاسو ته پته نشته چې زۀ چرته نه راغلے يم او چرته ځم.
(۱۵) تاسو په انسانى بنياد فېصلې کوئ خو زۀ د هيچا فېصله نۀ کوم. (۱۶) خو کۀ چرې زۀ فېصله کوم نو زما فېصله به ټيک
وى، ځکه چې زۀ يواځې نۀ يم کله چې فېصله کوم بلکې زۀ او زما پلار چې زۀ يې رالېږلے يم يو ځائ فېصله کوُو. (۱۷)
ستاسو په خپل شريعت کښې يې دا ليکلى دى چې د دوو کسانو گواهى ټيک ده. (۱۸) دا زۀ يم چې د خپل ځان په حقله گواهى
کوم او زما بل گواه زما پلار دے چې زۀ يې رالېږلے يم." (۱۹) بيا هغوئ ترې تپوس وکړو، "ستا پلار چرته دے؟" عيسىٰ جواب
ورکړو چې، "تاسو نۀ خو ما پېژنئ او نۀ زما پلار. کۀ چرې تاسو زۀ پېژندے نو زما پلار به مو هم پېژندو." (۲۰) د خُدائ د کور په
بيت‌المال کښې عيسىٰ دا خبره د تعليم ورکولو په وخت کښې وکړله، خو هيچا هم هغه گرفتار نۀ کړو ځکه چې د هغۀ مقرر
شوے وخت لا نۀ وو راغلے.

د حضرت عيسىٰ د خپل مرگ په حقله پېشگوئي

(۲۱) عيسىٰ يو ځل بيا هغوئ ته وفرمائيل، "زۀ درنه ځم، او تاسو به ما لټوئ خو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړۀ شئ. او چرته
چې زۀ ځم هلته تاسو نۀ شئ راتلے." (۲۲) بيا يهوديانو ووئيل، "ولې دے به خپل ځان وژنى ځکه چې دے دا وائى، چرته چې زۀ
ځم هلته تاسو نۀ شئ راتلے." (۲۳) نو عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، "تاسو د دې زمکې خلق يئ او زۀ د آسمان، تاسو د دې دُنيا
اوسېدونکى يئ خو زۀ د دې دُنيا نۀ يم. (۲۴) ځکه ما تاسو ته وفرمائيل چې تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړۀ شئ. کۀ چرې
تاسو په دې باور نۀ کوئ چې زۀ هغه يم، يعنې، زۀ هم هغه پېغمبر يم نو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړۀ شئ." (۲۵) هغوئ د
هغۀ نه تپوس وکړو، "تۀ څوک يې؟" عيسىٰ جواب ورکړو چې، "زۀ هم هغه يم چې ما تاسو ته د اول نه وئيلى دى. (۲۶) ما سره
ستاسو د مجرمولو او د وئيلو دپاره ډېرې خبرې دى خو هغه چا چې زۀ يې رالېږلے يم، رښتينے دے او څۀ چې ما د هغۀ نه
اورېدلى دى هغه زۀ دُنيا ته وايم." (۲۷) هغوئ په دې پوهه نۀ شُو چې عيسىٰ هغوئ ته د خپل پلار په حقله خبرې کولې. (۲۸) نو
عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، "کله چې تاسو اِبن آدم په سولى وخېژوئ نو بيا به تاسو پوهه شئ چې زۀ هغه يم، او زۀ په خپل اختيار
هيڅ نۀ کوم خو زۀ هغه څۀ وايم، د څۀ چې پلار ما له تعليم راکړے دے. (۲۹) چا چې زۀ رالېږلے يم هغه ما سره دے. هغۀ زۀ

يواځې نهٔ يم پرېښے ځکه زهٔ همېشه هغه څهٔ کوم چې هغه پرې راضى کېږى." ۳۰ عيسىٰ چې دا خبرې کولې نو ډېرو پرې ايمان راوړو.

حقيقت به تاسو آزاد کړى

۳۱ بيا عيسىٰ هغه يهوديانو ته وفرمائيل چا چې په هغهٔ ايمان راوړے وو، "کهٔ چرې تاسو زما په کلام عمل کوئ نو تاسو به په رښتيا زما مريدان يئ. ۳۲ او تاسو به په حقيقت پوهه شئ او حقيقت به تاسو آزاد کړى." ۳۳ هغوئ هغهٔ ته جواب ورکړو چې، "مونږ د اِبراهيم اولاد يُو، مونږ چرې هم د چا غلامان شوى نهٔ يُو. ستا د دې وينا نه څهٔ مطلب دے چې تاسو به آزاد شئ؟" ۳۴ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، "زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، هر څوک چې ګناه کوى هغه د ګناه غلام دے. ۳۵ غلام د يو خاندان فرد ګڼلے نهٔ شى، خو زوئ همېشه دپاره د خاندان فرد ګڼلے شى. ۳۶ نو کهٔ چرې زوئ تاسو آزاد کړى نو تاسو به په رښتيا سره آزاد يئ. ۳۷ ما ته پته ده چې تاسو د اِبراهيم اولاد يئ خو تاسو زما د وژلو موقع ګورئ ځکه چې ستاسو په زړونو کښې زما د کلام دپاره ځائ نشته. ۳۸ زهٔ تاسو ته هغه وايم څهٔ چې ما د پلار په حضور کښې ليدلى دى خو تاسو په هغې عمل کوئ څهٔ چې تاسو د خپل پلار نه اورېدلى دى." ۳۹ هغوئ ورته جواب ورکړو، "اِبراهيم زمونږ پلار دے." عيسىٰ ورته وفرمائيل، "کهٔ چرې تاسو د اِبراهيم اولاد وئ نو تاسو به هغه کارونه کول کوم چې اِبراهيم کول. ۴۰ خو اوس تاسو کوشش کوئ چې ما ووژنئ ځکه چې ما تاسو ته حقيقت ووئيلو چې ما د خُدائ پاک نه اورېدلے وو. اِبراهيم هيڅکله هم داسې نهٔ وُو کړى. ۴۱ تاسو د خپل پلار غوندې کارونه کوئ." هغوئ هغهٔ ته ووئيل، "مونږ حراميان نهٔ يُو، او خُدائ پاک په خپله زمونږ پلار دے." ۴۲ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، "کهٔ خُدائ پاک ستاسو پلار وے نو تاسو به ما سره مينه کولے ځکه چې زهٔ د خُدائ پاک نه راغلے يم او اوس دلته يم. زهٔ په خپله مرضى نهٔ يم راغلے بلکې زهٔ هغهٔ رالېږلے يم. ۴۳ تاسو ته چې زهٔ څهٔ وايم په هغې ولې نهٔ پوهېږئ؟ دا ځکه چې تاسو زما کلام قبلولے نهٔ شئ. ۴۴ خو تاسو د خپل پلار اِبليس بچى يئ او تاسو په خپله خوښه د هغهٔ خواهشونه پوره کوئ. هغه د اول نه قاتل وو او په حقيقت نهٔ دے ولاړ ځکه چې په هغهٔ کښې څهٔ حقيقت نشته. کله چې هغه دروغ وائى نو د خپل فطرت په مطابق يې وائى ځکه چې هغه دروغژن دے او د دروغو پلار دے. ۴۵ نو کله چې زهٔ تاسو ته رښتيا وايم خو تاسو په ما يقين نهٔ کوئ. ۴۶ په تاسو کښې څوک ما د ګناه مجرم ثابتولے شى؟ کهٔ زهٔ رښتيا وايم نو بيا ولې تاسو په ما يقين نهٔ کوئ؟ ۴۷ څوک چې د خُدائ پاک دى هغوئ د خُدائ پاک کلام قبلوى. په کومه وجه چې تاسو ورته توجو نهٔ ورکوئ هغه دا چې تاسو د خُدائ پاک نه نهٔ يئ."

حضرت عيسىٰ د حضرت اِبراهيم نه اول موجود وو

۴۸ يهوديانو جواب ورکړو چې، "ولې زمونږ دا وينا رښتيا نهٔ ده چې تهٔ سامرى يې او په تا پيريان ناست دى؟" ۴۹ عيسىٰ وفرمائيل چې، "په ما پيريان نهٔ دى ناست. خو زهٔ د خپل پلار عزت کوم خو په دې تاسو ما بېعزته کوئ. ۵۰ زهٔ خپله لوئى نهٔ غواړم بلکې يو ذات شته چې هغه يې غواړى او هغه صحيح فېصله کوونکے دے. ۵۱ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، کهٔ څوک زما په کلام عمل کوى نو هغه به هيڅکله نهٔ مرى." ۵۲ يهوديانو هغهٔ ته ووئيل چې، "اوس زمونږ پوره يقين دے چې په تا پيرے ناست دے. اِبراهيم خو وفات دے او نبيان هم وفات شوى دى او بيا هم تهٔ وائې چې، کهٔ څوک زما په کلام عمل وکړى نو هغه به هيڅکله نهٔ مرى. ۵۳ ولې تهٔ زمونږ د پلار اِبراهيم نه لوئ يې څهٔ، څوک چې وفات دے؟ او نبيان هم وفات شوى دى. نو تهٔ خپل ځان څهٔ ګڼې؟" ۵۴ عيسىٰ جواب ورکړو، "کهٔ چرې زهٔ د خپل ځان لوئى وکړم نو زما لوئى بېمطلبه ده. هغه څوک چې ما له لوئى راکوى هغه زما پلار دے د چا په حقله چې تاسو وايئ چې هغه زمونږ خُدائ پاک دے. ۵۵ اګر کهٔ تاسو هغه نهٔ پېژنئ. خو زهٔ يې پېژنم. کهٔ چرې ما دا ووئيل چې زهٔ هغه نهٔ پېژنم نو زهٔ به هم ستاسو په شان دروغژن يم. خو زهٔ هغه پېژنم او د هغهٔ په کلام عمل کوم. ۵۶ ستاسو پلار اِبراهيم په دې خوشحاله وو چې هغه به زما ورځ ووينى. او هغهٔ دا ورځ وليدله او خوشحاله شو." ۵۷ يهوديانو جواب ورکړو چې، "تهٔ خو لا د پنځوسو کالو هم نهٔ يې، نو اِبراهيم دې څنګه وليدو؟" ۵۸ عيسىٰ وفرمائيل، "زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، چې اِبراهيم لا پيدا شوے نهٔ وو چې زهٔ موجود وم." ۵۹ نو په دې هغوئ د عيسىٰ د ويشتو پسې کاڼى راواخستل خو عيسىٰ خپل ځان په ډېره کړو او د خُدائ د کور نه ووتو.

د يو پيدائشي ړوند بينا کول

۹ (۱) عيسىٰ چې په لاره تېرېدو نو يو سړے يې وليدو چې پيدائشي ړوند وو. (۲) د هغهٔ مريدانو ترې تپوس وکړو چې،
"اُستاذه، گناه چا کړې ده، دې سړى او کهٔ د دهٔ مور او پلار، چې دے ړوند پيدا شوے دے؟" (۳) عيسىٰ جواب ورکړو، "نهٔ دې
سړى او نهٔ د دهٔ مور پلار گناه کړې ده. بلکې هغه ځکه ړوند پيدا شو چې د خُدائ پاک قُدرت په دهٔ کښې څرگند شى. (۴) ترڅو
چې لا ورځ ده مونږ له د هغهٔ کار کول په کار دى چا چې زهٔ رالېږلے يم، شپه راروانه ده چې هيڅوک په کښې کار نهٔ شى کولے.
(۵) نو ترڅو چې زهٔ په دُنيا کښې يم، زهٔ د دُنيا نُور يم." (۶) دې وئيلو سره عيسىٰ په زمکه وتُوکل او په توکانړو يې خټه جوړه
کړله او هغه يې د هغه سړى په سترگو ومږله، (۷) او ورته يې وفرمائيل چې، "لاړ شه او د سيلوم په تالاب کښې يې ووينځه." د
دې لفظ معنىٰ ده، لېږلے شوے، نو هغه سړے لاړو، سترگې يې ووينځلې او چې واپس راغلو بينا شوے وو. (۸) بيا د هغهٔ
گاونډيانو او هغه چا چې دے يې پېژندو چې خير به يې غوښتو، هغوئ ووئيل چې، "ولې دا هغه سړے نهٔ دے چې ناست به وو او
خير به يې غوښتو؟" (۹) ځينو ووئيل، "آو، هم دا هغه سړے دے،" او نورو ووئيل، "نه، دا د هغهٔ په شان دے." هغهٔ په خپله
ووئيل چې، "زهٔ هم هغه سړے يم." (۱۰) هغوئ ترې تپوس وکړو، "نو ستا سترگې څنگه بينا شوې؟" (۱۱) هغهٔ جواب ورکړو، "يو
سړے چې نوم يې عيسىٰ دے هغهٔ خټه جوړه کړه، او زما په سترگو يې ومږله او راته يې وفرمائيل چې د سيلوم تالاب ته لاړ شه
او وې وينځه. بيا زهٔ لاړم او ومې وينځلې او بينا شوم." (۱۲) هغوئ تپوس وکړو چې، "هغه دے چرته؟" هغهٔ جواب ورکړو، "ما
ته پته نشته."

د فريسيانو د شفا موندلو په حق کښې تحقيقات

(۱۳) هغه سړے چې مخکښې ړوند وو هغوئ فريسيانو له راوستو. (۱۴) دا د سبت ورځ وه چې عيسىٰ خټه جوړه کړه او د هغهٔ
سترگې يې بينا کړې. (۱۵) بيا فريسيانو ترې هم تپوسونه شروع کړل چې، "تهٔ څنگه بينا شوې؟" سړى هغوئ ته ووئيل، "هغهٔ زما
په سترگو خټه ومږله، بيا هغه ما ووينځلې او اوس زهٔ ليدے شم." (۱۶) ځينو فريسيانو ووئيل چې، "دا سړے د خُدائ پاک د
طرفه نهٔ دے ځکه چې د سبت د ورځې احترام نهٔ کوى." خو نورو ووئيل چې، "يو گناه گار سړے څنگه داسې معجزه کولے
شى؟" او په هغوئ کښې اختلاف پيدا شو. (۱۷) نو هغوئ د هغه ړوند سړى نه بيا تپوس وکړو چې، "ستا د هغهٔ په حقله څهٔ خيال
دے؟ ځکه چې هغهٔ ستا سترگې بينا کړې دى." هغهٔ جواب ورکړو چې، "هغه يو نبى دے." (۱۸) خو يهوديانو په دې باور نهٔ کولو
چې دا سړے ړوند وو او بينا شو ترڅو چې هغوئ د هغهٔ مور او پلار راوغوښتل (۱۹) او تپوس يې ترې وکړو چې، "دا ستاسو
زوئ دے، څوک چې تاسو وايئ چې ړوند پيدا شوے وو؟ نو اوس دے څنگه ليدلے شى؟" (۲۰) مور او پلار يې جواب ورکړو،
"مونږ ته دا پته ده چې دا زمونږ زوئ دے او چې دے پيدائشى ړوند دے. (۲۱) خو مونږ ته پته نشته چې دا څنگه دے اوس
ليدلے شى، او نهٔ مونږ ته پته شته چې چا د دهٔ سترگې بينا کړې. د دهٔ نه تپوس وکړئ، دے زلمے دے، دے به په خپله حال
ووائى." (۲۲) د هغهٔ مور او پلار د يرې نه داسې ووئيل ځکه چې هغوئ د يهوديانو نه ويرېدل. نو يهوديانو د مخکښې نه دا فېصله
کړې وه چې څوک هم عيسىٰ ومنى چې مسيح دے نو هغه به د عبادتخانې نه وشړى. (۲۳) هم دغه وجه وه چې مور پلار يې
ووئيل چې هغه زلمے دے، تپوس ترې وکړئ. (۲۴) نو بيا په دوېم ځل هغوئ هغه سړے راوغوښتو څوک چې ړوند وو او ورته
يې ووئيل، "خُدائ پاک ته مخ کړه او رښتيا ووايه، خو مونږ ته دا پته ده چې دا سړے گناه گار دے." (۲۵) هغهٔ جواب ورکړو،
"ما ته پته نشته چې دے گناه گار دے او کهٔ نه، خو زهٔ د يو څيز نه خبر يم، هغه دا چې زهٔ ړوند وم او اوس بينا شوے يم." (۲۶)
هغوئ ترې تپوس وکړو چې، "هغهٔ تا سره څهٔ وکړل؟ هغهٔ ستا سترگې څنگه بينا کړې؟" (۲۷) هغهٔ جواب ورکړو چې، "ما خو
تاسو ته ووئيل خو تاسو غوږ نهٔ کېښودو، نو تاسو دا بيا ولې اورېدل غواړئ؟ ولې تاسو هم د هغهٔ مريدان جوړېدل غواړئ څهٔ؟"
(۲۸) نو بيا هغوئ په کنځلو شول او ورته يې ووئيل، "تهٔ د هغهٔ مريد يې، خو مونږ د موسىٰ يُو. (۲۹) مونږ ته پته ده چې خُدائ پاک
د موسىٰ سره خبرې کړې وې خو د دې سړى نه خبر نهٔ يُو چې دے د کومه راغلے دے." (۳۰) سړى جواب ورکړو چې،
"څومره د حېرانتيا خبره ده چې تاسو ته دا پته نشته چې هغه د کومه راغلے دے، خو بيا هم هغهٔ زما سترگې بينا کړې. (۳۱)
مونږ ته پته ده چې خُدائ پاک د گناهگارو نهٔ اورى، خو هغه د هغه چا اورى چې د هغهٔ عبادت کوى او د هغهٔ رضا پوره کوى.
(۳۲) د دُنيا د پيدايښت نه لا چا دا نهٔ دى اورېدلى چې چا د پيدائشى ړوند سترگې بينا کړې دى. (۳۳) کهٔ دا سړے د خُدائ پاک د

طرفه نۀ وے نو هغۀ هيڅ نۀ شو کولے." ۳۴ هغوئ ورته ووئيل چې، "تۀ خو په خپله بلکل ګناه ګار پيدا شوے يې او اوس مونږ ته د تعليم راکولو کوشش کوې؟" نو بيا هغوئ هغه د عبادتخانې نه وشړلو.

روحانی ړوندتوب

۳۵ کله چې عيسىٰ په دې خبر شو چې هغوئ هغه شړلے دے، نو عيسىٰ هغه پيدا کړو او تپوس يې ترې وکړو، "ستا په اِبن آدم ايمان شته؟" ۳۶ سړى جواب ورکړو، "مالِکه، ما ته ووايه هغه څوک دے نو چې زۀ په هغۀ ايمان راوړم." ۳۷ عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، "تا هغه وليدو، څوک چې تا سره خبرې کوى هم هغه دے." ۳۸ هغۀ ووئيل، "مالِکه، زما پرې ايمان دے." او هغه ورته په سجده پرېوتو. ۳۹ عيسىٰ وفرمائيل چې، "زۀ دې دُنيا ته د عدالت دپاره راغلے يم چې ړاندۀ بينا شى او څوک چې ځان بينا ګڼى هغه ړاندۀ شى." ۴۰ ځينى فريسيان چې د هغۀ سره نزدې ولاړ وُو د هغۀ دا خبرې يې واورېدلې او تپوس يې ترې وکړو، "ولې مونږ ړاندۀ يُو څۀ؟" ۴۱ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، "کۀ چرې تاسو ړاندۀ وے نو ستاسو ګناه به نۀ وه خو اوس چې تاسو دا وايئ چې مونږ بينا يُو، نو په دې تاسو ګناه ګار پاتې شوئ."

د ګډو د شپون مِثال

۱۰ ۱ "زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هر څوک چې د ګډو شپول ته په دروازې نۀ ورننوځى خو په بله لاره وراوړى هغه غل او ډاکو دے. ۲ خو کوم سړے چې په دروازه ورننوځى هغه د ګډو شپونکے دے. ۳ څوکيدار هغۀ ته دروازه کولاووى، او ګډې د هغۀ آواز اورى او هغه خپلې ګډې په نوم رابلى او هغوئ په هغۀ پسې روانې وى. ۴ کله چې هغه خپلې ټولې ګډې رابهر کړې نو هغه ترې وړاندې ځى او ګډې ورپسې، ځکه چې هغوئ د هغۀ آواز پېژنى. ۵ هغوئ به نا آشنا سړى پسې چرې هم نۀ ځى. بلکې هغوئ به د هغۀ نه وتښتى ځکه چې هغوئ د نا آشنا سړى آواز نۀ پېژنى." ۶ عيسىٰ هغوئ ته دا مِثال ووئيلو خو هغوئ په دې پوهه نۀ شول چې د هغۀ د دې نه مطلب څۀ وو.

حضرت عيسىٰ ښۀ شپونکے دے

۷ نو عيسىٰ هغوئ ته بيا وفرمائيل چې، "زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې زۀ د ګډو دپاره دروازه يم. ۸ هغوئ ټول چې زما نه مخکښې راغلى وُو غلۀ او ډاکوان وُو، خو ګډو هغوئ ته غوږ ونۀ نيولو. ۹ زۀ دروازه يم. څوک چې زما په وسيله ننوځى هغه به بچ شى. هغه به دننه بهر تلے راتلے شى او د څرن ځائ به ومومى. ۱۰ غل صرف د غلا د قتل او د تباهۍ دپاره راځى خو زۀ دې له راغلے يم چې خلق ژوندون حاصل کړى او په مکمل ډول پُرسکونه وى. ۱۱ زۀ ښۀ شپونکے يم او ښۀ شپونکے د ګډو دپاره خپل سر ورکوى. ۱۲ خو مزدور چې نۀ شپون وى او نۀ يې ګډې خپلې وى، کله چې هغه ليوۀ په راتلو ووينى نو ګډې په ځائ پرېږدى او وتښتى. ليوۀ رمه راګيره کړى او ګډې خورې ورې کړى. ۱۳ هغه ځکه تښتى چې مزدور دے او د ګډو هيڅ پرواه نۀ کوى. ۱۴ زۀ ښۀ شپون يم. زۀ خپلې ګډې پېژنم او زما ګډې ما پېژنى، ۱۵ څنګه چې ما پلار پېژنى او زۀ پلار پېژنم، او زۀ خپل ځان د ګډو دپاره قربانوم. ۱۶ زما نورې ګډې هم شته چې په دې شپول کښې نشته، زۀ به هغوئ هم ضرور دلته راولم. هغوئ به زما آواز اورى، او بيا به يوه رمه وى او شپونکے به يې هم يو وى. ۱۷ په دې وجه پلار ما سره مينه کوى ځکه چې زۀ خپل ځان قربانوم د دې دپاره چې دا بيا ومومم. ۱۸ دا زما نه څوک نۀ اخلى، خو زۀ دا په خپله مرضى قربانوم. دا زما اختيار دے چې ځان قربان کړم او دا مې هم اختيار دے چې دا زۀ بيا ومومم. دا حُکم ما ته خپل پلار راکړے دے." ۱۹ د دې خبرو په وجه بيا په يهوديانو کښې بې‌اتفاقى راغله. ۲۰ په هغوئ کښې ډېرو وئيل چې، "په دۀ پيريان ناست دى او دے پاګل دے، ولې تاسو دۀ ته غوږ ږدئ؟" ۲۱ خو نورو وئيل چې، "په چا چې پيريان ناست وى هغه داسې خبرې نۀ شى کولے. ولې پيرے د ړوند سترګې روغولے شى څۀ؟"

د یهودیانو د حضرت عیسیٰ نه اِنکار

(۲۲) دا د ژمی ورځې وې او په یروشلم کښې د خُدائ د کور د وقف کېدو اختر وو. (۲۳) او عیسیٰ د خُدائ په کور کښې د
سلیمان په برانډه کښې گرځېدو. (۲۴) یهودیان د هغهٔ نه راچاپېره شول او ورته یې ووئیل، "ترڅو پورې به تهٔ مونږ په شک کښې
ساتې؟ کهٔ تهٔ مسیح یې نو مونږ ته صفا صفا ووایه." (۲۵) عیسیٰ جواب ورکړو چې، "ما تاسو ته ووئیل خو تاسو پرې یقین نهٔ
کوئ. زهٔ چې کوم کارونه د خپل پلار په نوم کوم، هغه زما گواه دی. (۲۶) خو تاسو پرې یقین نهٔ کوئ ځکه چې تاسو زما گډې
نهٔ یئ. (۲۷) زما گډې زما آواز اوری، زهٔ هغوئ پېژنم او هغوئ ما پسې راځی. (۲۸) زهٔ هغوئ له د تل ژوندون ورکوم او هغوئ به
هیڅکله هم هلاک نهٔ شی او هیڅوک به یې هم زما د لاس نه ونهٔ شوکوی. (۲۹) زما پلار چې ما ته هغوئ حواله کړی دی هغه د هر
څهٔ نه زورَور دے او هیڅ څوک دا د پلار د لاس نه نهٔ شی شوکولے. (۳۰) زهٔ او زما پلار یو یُو." (۳۱) بیا یهودیانو عیسیٰ پسې
کاڼی راوخستل چې پرې وې ولی، (۳۲) خو عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل چې، "ما تاسو ته د پلار له طرفه ډېر نېک کارونه وښودل.
نو تاسو ما د کوم کار په وجه سنگساروئ؟" (۳۳) یهودیانو ورله جواب ورکړو چې، "مونږ تا د څهٔ نېک کار په وجه نهٔ
سنگساروو خو د کُفر په سبب، ځکه چې تهٔ خو صرف انسان یې او د خُدایئ دعویٰ کوې." (۳۴) عیسیٰ جواب ورکړو چې، "ولې
ستاسو په شریعت کښې دا نهٔ دی لیکلے شوی چې، "ما وفرمائیل چې تاسو خُدایان یئ؟" (۳۵) هغه خلق خُدایان بللے کېدل چا
ته چې د خُدائ پاک کلام راغلے وو، خو مونږ په دې پوهیږو چې صحیفې بدلېدے نهٔ شی. (۳۶) ولې تاسو دا وئیلے شئ چې
څوک چې پلار مقدس کړے دے او دُنیا ته یې رالېږلے دے، هغه کُفر کوی ځکه چې ما وفرمائیل چې زهٔ د خُدائ پاک زوئ یم؟
(۳۷) کهٔ چرې زهٔ د خپل پلار کارونه نهٔ کوم، نو په ما ایمان مهٔ راوړئ. (۳۸) خو کهٔ زهٔ یې کوم، کهٔ څهٔ هم تاسو په ما ایمان نهٔ
راوړئ، نو زما په کارونو ایمان راوړئ د دې دپاره چې تاسو ته پته ولگی او پوهه شئ چې پلار په ما کښې دے او زهٔ په پلار کښې
یم." (۳۹) نو هغوئ یو ځلې بیا د هغهٔ د نیولو کوشش وکړو خو هغه د هغوئ د لاس نه ووتو. (۴۰) عیسیٰ بیا د اُردن د سیند پورې
غاړه هغه ځائ ته لاړو چرته چې به یحییٰ اول بپتسمه ورکوله. او هغه هلته پاتې شو. (۴۱) ګڼ خلق ورله راغلل او هغوئ وئیل
چې، "یحییٰ مونږ ته یوه معجزه هم نهٔ وه ښکاره کړې، خو هغهٔ چې څهٔ د دې سړی په حقله وئیلی وُو هغه رښتیا دی." (۴۲) او په
هغه ځائ کښې ډېرو خلقو په عیسیٰ ایمان راوړلو.

د لعزر مرگ

۱۱ (۱) نو اوس لعزر نومې سړے ناجوړه وو، چې د بیتِعنیاه وو کوم چې د مریمې او د هغې د خور مرتا کلے وو. (۲) دا
د هغه مریم ورور لعزر ناجوړه وو چا چې په مالِک عطر اچولی وُو او د هغهٔ پښې یې په خپلو ویښتو وچې کړې وې. (۳) نو
خویندو یې عیسیٰ له خبر ورولېږلو چې، "مالِکه، چا سره چې تهٔ مینه کوې هغه بیمار دے." (۴) خو کله چې عیسیٰ دا واورېدل
نو وې وفرمائیل، "دا بیماری د مرگ نهٔ ده، دا خو د خُدائ پاک د جلال څرګندولو دپاره ده نو چې د خُدائ پاک زوئ د دې په
وسیله جلال ومومی." (۵) اګر چې عیسیٰ د مرتا، او د هغې خور او لعزر سره مینه کوله، (۶) خو چې هغهٔ د لعزر د بیمارئ
واورېدل نو هغه دوه ورځې نور هم په هغه ځائ کښې ایسار شو. (۷) بیا د دې نه پس عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، "راځئ
چې یهودیه ته واپس لاړ شُو." (۸) مریدانو ورته ووئیل چې، "اُستاذه، څهٔ لږ وخت مخکښې یهودیانو ستا سنگسارول غوښتل، او
تهٔ بیا هلته ځې څهٔ؟" (۹) عیسیٰ جواب ورکړو، "ولې په ورځ کښې دولس گینټې رڼا نهٔ وی څهٔ؟ هر څوک چې د ورځې گرځی
تیندک نهٔ خوری ځکه چې هغوئ د دې دُنیا رڼا وینی. (۱۰) خو څوک چې د شپې گرځی نو تیندک به خوری ځکه چې هغهٔ سره
رڼا نشته." (۱۱) د دې وئیلو نه پس عیسیٰ وفرمائیل چې، "زمونږ دوست لعزر اودهٔ پروت دے خو زهٔ ورځم چې راویښ یې
کړم." (۱۲) مریدانو هغهٔ ته ووئیل، "مالِکه، کهٔ چرې هغه اودهٔ وی نو هغه به روغ شی." (۱۳) عیسیٰ د هغهٔ د مرگ خبره کوله خو
د هغوئ خیال وو چې ګنې دے د فطری اودهٔ کېدو خبره کوی. (۱۴) بیا عیسیٰ هغوئ ته صفا وفرمائیل، "لعزر مړ دے، (۱۵) نو
ستاسو دپاره دا ښهٔ ده چې زهٔ هلته نهٔ وم نو چې تاسو ایمان راوړئ. خو راځئ چې هغهٔ له ورشُو." (۱۶) بیا توما چې برغونے
ورته وائی، هغهٔ نورو مریدانو ته ووئیل، "راځئ چې مونږ هم لاړ شُو چې د هغهٔ سره مړهٔ شُو."

د لعزر بيا ژوندی کېدل

١٧ کله چې عيسیٰ ورسېدو نو خبر شو چې څلور ورځې مخکښې لعزر دفن شوے دے. ١٨ بيتِعنياه د يروشلم نه څۀ دوه
ميله لرې وه ١٩ او ډېر يهوديان مرتا او مريمې ته د هغوئ د ورور غمرازۍ له راغلي وُو. ٢٠ کله چې مرتا د عيسیٰ د راتلو نه
خبر شوه نو هغۀ سره مِلاوېدو له ورغله، خو مريم په کور کښې پاتې شوه. ٢١ مرتا عيسیٰ ته ووئيل، ”مالِکه، کۀ تۀ دلته وے نو
زما ورور به مړ شوے نۀ وو. ٢٢ خو زۀ اوس هم پوهېږم چې کۀ تۀ د خُدائ پاک نه هر څۀ وغواړې نو خُدائ پاک به يې
درکړی.“ ٢٣ عيسیٰ هغې ته وفرمائيل چې، ”ستا ورور به بيا راژوندے شی.“ ٢٤ مرتا هغۀ ته ووئيل، ”خو ما ته پته ده چې د
قيامت په ورځ به هغه بيا راژوندے شی.“ ٢٥ عيسیٰ هغې ته وفرمائيل، ”زۀ قيامت او ژوندون يم. څوک چې په ما ايمان ساتی
کۀ هغه مړ هم شی نو هغه به ژوندے وی، ٢٦ او څوک چې ژوندے دے او په ما ايمان لری هغه به هيڅکله هم مړ نۀ شی. آيا
ستا په دې يقين دے؟“ ٢٧ هغې هغۀ ته ووئيل، ”آو، مالِکه، زما په دې ايمان دے چې تۀ مسيح يې، د خُدائ پاک زوئ، څوک
چې دُنيا ته راتلونکے دے.“ ٢٨ کله چې هغې دا ووئيل، نو هغه واپس لاړه او خپله خور مريم يې راوبلله، او په پټه يې ورته
ووئيل، ”اُستاذ دلته دے او هغه تا غواړی.“ ٢٩ کله چې مريم دا واورېدل نو سمدستی پاڅېده او عيسیٰ له ورغله. ٣٠ خو
عيسیٰ لا کلی ته نۀ وو رارسېدلے او لا په هغه ځائ کښې وو چرته چې مرتا هغۀ سره مِلاو شوه. ٣١ کوم يهوديان چې د مريم
سره غمرازۍ دپاره کور کښې وُو، نو چې هغوئ وليدل چې هغه زر پاڅېده او بهر لاړه نو هغوئ ورپسې روان شول، ځکه چې
هغوئ دا گڼل چې قبر له روانه ده چې پرې وژاړی. ٣٢ کله چې مريم هغه ځائ له ورغله چرته چې عيسیٰ وو نو د هغۀ په ليدو
سره په پښو ورته پرېوتله او هغۀ ته يې ووئيل، ”اے مالِکه، کۀ چرې تۀ دلته وے نو زما ورور به مړ شوے نۀ وو.“ ٣٣ کله چې
عيسیٰ مريم او ورسره يهوديان په ژړا وليدل نو هغۀ يو سوړ اسويلے وکړو او ډېر زهير شو. ٣٤ هغۀ تپوس وکړو چې، ”هغه
تاسو کوم ځائ دفن کړے دے؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”مالِکه، راشه او وې گوره.“ ٣٥ عيسیٰ په ژړا شو. ٣٦ يهوديانو ووئيل
چې، ”وگوره د دۀ هغۀ سره څومره مينه وه.“ ٣٧ خو ځينو ووئيل چې، ”ولې دې سړی چا چې د هغه ړوند سړی سترگې بينا
کړې وې دا نۀ شو کولے چې لعزر يې د مرگ نه بچ کړے وے؟“ ٣٨ عيسیٰ بيا سوړ اسويلے وکړو، او قبر له راغے. دا يو
غار وو چې مخې ته يې گټه ايښودلے شوې وه. ٣٩ عيسیٰ وفرمائيل، ”دا گټه لرې کړئ.“ مرتا، د مړ سړی خور، هغۀ ته ووئيل،
”مالِکه، اوس خو به يې بوئ کړے وی ځکه چې د دۀ د مرگ خو څلور ورځې شوې دی.“ ٤٠ عيسیٰ هغې ته وفرمائيل، ”ولې ما
تاسو ته دا نۀ وُو وئيلی څۀ، چې کۀ چرې تاسو ايمان لرئ نو تاسو به د خُدائ پاک لوئی ووينئ؟“ ٤١ نو هغوئ گټه لرې کړله.
بيا عيسیٰ پورته وکتل او وې فرمائيل، ”پلاره، زۀ ستا شُکر کوم چې تا زما دُعا واورېدله. ٤٢ ما ته پته ده چې تۀ همېشه زما
اورې، خو ما د دې حاضرو خلقو دپاره سوال وکړو نو چې د دوئ دا باور وشی چې زۀ تا رالېږلے يم.“ ٤٣ بيا کله چې هغۀ دا
وفرمائيل نو هغۀ په اوچت آواز چغه کړه، ”لعزره، بهر راوځه.“ ٤٤ نو مړ سړے بهر راووتو، د هغۀ لاس او پښې د کتان په کفن
کښې تړلے شوی وُو او مخ يې په ټوکی کښې انغښتے شوے وو. عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”د دۀ نه کفن لرې کړئ او پرې يې
ږدئ چې ځی.“

د حضرت عيسیٰ د مرگ سازش

٤٥ ډېر خلق چې د مريم سره قبر له راغلی وُو هغوئ چې هغه څۀ وليدل کوم چې عيسیٰ وکړل نو په هغۀ يې ايمان راوړو. ٤٦
خو په هغوئ کښې ځينې فريسيانو له ورغلل او هغه څۀ يې ورته ووئيل څۀ چې عيسیٰ کړی وُو. ٤٧ نو مشرانو اِمامانو او
فريسيانو يوه جرگه راوبلله او وې وئيل چې، ”مونږ ته څۀ کول په کار دی؟ ځکه چې دا سړے خو ډېرې معجزې ښکاره کوی.
٤٨ کۀ مونږ دے دغه شان آزاد پرېږدو نو ټول خلق به په دۀ ايمان راوړی، او بيا به روميان راشی او زمونږ ټول قوم او د خُدائ
کور به تباه کړی.“ ٤٩ خو په دوئ کښې يو تن چې نوم يې کائفس وو څوک چې په دغه کال د ټولو نه مشر اِمام وو، هغوئ ته
ووئيل، ”تاسو په هيڅ نۀ پوهېږئ، ٥٠ تاسو په دې نۀ پوهېږئ چې ستاسو دپاره دا غوره ده چې د قوم دپاره دې يو سړے مړ
کړے شی، نه چې ټول قوم تباه او برباد شی.“ ٥١ هغۀ دا د خپله ځانه ونۀ وئيل، بلکې د هغه کال د مشر اِمام په حيثيت يې دا
پيشگوئي وکړله چې عيسیٰ به د قوم دپاره قربان شی، ٥٢ او نۀ صرف د قوم دپاره، بلکې د دې دپاره چې په ټوله دُنيا کښې د

خُدائ پاک خوارهٔ وارهٔ بچي رايوځائ کړی. ۵۳ نو د هم هغه ورځې نه پس هغوئ د هغهٔ د مرګ منصوبه جوړه کړه. ۵۴ نو په دې وجه عيسیٰ نور د يهوديانو په مينځ کښې آزاد نهٔ ګرځېدو بلکې د هغه ځائ نه يو کلی ته لاړو چې نوم يې اِفرائيم وو چې د صحرا سره نزدې مُلک کښې وو او هغه هلته د خپلو مريدانو سره پاتې شو. ۵۵ اوس د يهوديانو د فسح اختر رانزدې وو او ډېر خلق د کلی نه يروشلم ته د فسح د اختر نه مخکښې لاړل چې خپل ځانونه مقدس کړی. ۵۶ هغوئ عيسیٰ لټولو او کله چې هغوئ د خُدائ په کور کښې ودرېدل نو د يو بل نه يې تپوس کولو، "څهٔ مو خيال دے؟ ولې هغه به اختر له رانهٔ شی څهٔ؟" ۵۷ په دې وخت کښې مشرانو اِمامانو او فريسيانو دا حُکم ورکړے وو چې چا د عيسیٰ پته ولګوله چې چرته دے نو دوئ دې پرې خبر کړی چې هغه ګرفتار کړی.

حضرت عيسیٰ په بيتِعنياه کښې په تېلو مسح کړے شو

۱۲ ۱ د فسح د اختر نه شپږ ورځې مخکښې عيسیٰ بيتِعنياه ته راغے چرته چې د لعزر کور وو، څوک چې هغهٔ د مړو نه بيا ژوندے کړے وو. ۲ هلته هغوئ هغهٔ له د ماښام مېلمستيا وکړه چې مرتا په کښې خِدمت کولو او لعزر هم د عيسیٰ سره په نورو مېلمنو کښې په دسترخوان ناست وو. ۳ بيا مريم ښځهٔ قيمتی عطر چې نيم سېر قدرې وُو او د خالص خوشبوداره مرهمو نه جوړ وو راوړل، او د عيسیٰ په پښو يې واچول او هغه يې بيا په خپلو وېښتو وچې کړې او ټول کور د دې عطرو د خوشبوئ نه ډک شو. ۴ خو په دې يهوداه اِسکريوتی، چې د عيسیٰ يو مريد وو چې لږ وروستو د هغهٔ مُخبر کېدونکے وو، ووئيل چې، ۵ "دا عطر په درې سوه ديناره ولې خرڅ نهٔ کړے شو چې پېسې يې خوار غريب له ورکړے شوے وے؟" ۶ هغهٔ دا خبره په دې ونهٔ کړه چې ګنې هغه د خوارانو غمخور وو، خو ځکه چې هغه په خپله غل وو. هغهٔ به د هغه پېسو نه هم پټولې کومې به چې د چندې په تيلۍ کښې جمع کېدې او د هغهٔ په اختيار کښې به وې. ۷ عيسیٰ وفرمائيل چې، "هغه خپلې خوښې ته پرېږدئ. هغې دا عطر واخستل چې زما د ښخولو د ورځې دپاره يې وساتی. ۸ ځکه چې غريبانان خو به تل تاسو سره وی خو زهٔ به درسره تل نهٔ يم."

د لعزر خلاف سازش

۹ کله چې د يهوديانو هغه لويه ګڼه خبر شوه چې هغه هلته دے، هغوئ نهٔ يواځې دې له راتلل چې عيسیٰ ووينی خو د لعزر د کتلو دپاره هم څوک چې هغهٔ د مړو نه بيا راژوندے کړے وو. ۱۰ نو مشرانو اِمامانو دا منصوبه جوړه کړه چې لعزر هم مړ کړئ، ۱۱ ځکه چې د هغهٔ په وجه ډېر يهوديان عيسیٰ له ورتلل او په هغهٔ يې ايمان راوړو.

د حضرت عيسیٰ په يروشلم کښې استقبال

۱۲ په بله ورځ ګڼ خلق چې اختر له راغلی وُو چې د دې نه خبر شول چې عيسیٰ هم يروشلم ته راروان دے، ۱۳ نو هغوئ د کجورې څانګې واخستلې او د هغهٔ استقبال له ورووتل او دا نعرې يې وهلې، "اُمبارکی. مبارک دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په نوم راځی، د بنی اِسرائيلو بادشاه دې مبارک وی." ۱۴ او عيسیٰ يو کوچانے وموندلو او په هغې سور شو، لکه څنګه چې په صحيفو کښې ليکلی دی، ۱۵ "اے د صيون لورې. مهٔ يرېږه. وګوره، ستا بادشاه په کوچانی سور راروان دے." ۱۶ هغه وخت خو د عيسیٰ مريدان په دې پوهه نهٔ شول، خو کله چې عيسیٰ خپلې لوئ ته ورسېدلو نو هغوئ ته بيا ورياد شول چې دا خو د هغهٔ په حقله ليکلے شوی وُو او هم دغه شان د هغهٔ سره وشول. ۱۷ نو کوم خلق چې د هغهٔ سره وُو کله چې عيسیٰ لعزر ته د قبر نه د راوتلو آواز وکړو او د مړو نه يې بيا ژوندے کړو، نو هغوئ د هغې ګواهی جاری ساتله. ۱۸ هم دغه وجه وه چې ډېر خلق د هغهٔ سره مِلاوېدو له ورغلل، ځکه چې هغوئ اورېدلی وُو چې هم هغهٔ دا معجزه کړې ده. ۱۹ بيا فريسيانو يو بل ته ووئيل، "تاسو ګورئ چې مونږ هيڅ نهٔ شُو کولے، وګورئ، ټوله دُنيا په هغهٔ پسې روانه ده."

ځینو یونانیانو غوښتل چې حضرت عیسیٰ سره مِلاو شی

۲۰ یو څو یونانیان په اختر کښې د عبادت دپاره تلی وُو. ۲۱ هغوئ فیلیپوس له راغلل څوک چې د بیتِصیدا د ګلیل اوسېدونکے وو، او هغهٔ ته یې ووئیل، "صاحبه، مونږ غواړو چې عیسیٰ سره مِلاو شُو." ۲۲ فیلیپوس لاړو او اندریاس ته یې ووئیل، بیا هغوئ دواړه لاړل او عیسیٰ یې خبر کړو. ۲۳ عیسیٰ هغوئ ته جواب ورکړو، "هغه وخت راغلو چې اِبن آدم خپله لوئی ومومی. ۲۴ زهٔ تاسو ته رښتیا وایم ترڅو چې د غنمو دانه په زمکه کښې ونهٔ غورزیږی او په خاوره کښې ښخه او مړه نهٔ شی تر هغې به دا صرف یوه دانه وی. خو کله چې دا په خاورو کښې ښخه شی نو دا ډېره مېوه پیدا کړی. ۲۵ هغه څوک چې د خپل ژوند سره مینه کوی هغه به یې بائیلی، او څوک چې په دُنیا کښې د خپل ژوند نه نفرت کوی، هغه به یې د تل ژوندون دپاره وساتی. ۲۶ کهٔ څوک زما خِدمت کوی هغه دې ما پسې راځی، او چرته چې زهٔ یم هلته به زما خادِم هم وی. هر څوک چې زما خِدمت کوی، هغهٔ له به زما پلار عزت ورکړی.

حضرت عیسیٰ د خپل مرګ په حقله خبرې کوی

۲۷ اوس زما زړهٔ پرېشانه دے او زهٔ څهٔ ووایم؟ چې اے پلاره، ما د دې وخت نه بچ کړه؟ خو، هم دا وجه ده چې زهٔ دې وخت له راغلے یم. ۲۸ اے پلاره، خپل نوم ته جلال ورکړه." بیا د آسمان نه یو آواز راغلو، "ما خپل نوم ته جلال ورکړے دے او زهٔ به بیا هم جلال ورکړم." ۲۹ کومه ګڼه چې هلته ولاړه وه هغوئ دا واورېدل او وئ وئیل چې دا د تندر آواز وو خو نورو ووئیل چې، "فرښتې هغهٔ سره خبرې وکړې." ۳۰ عیسیٰ وفرمائیل چې، "دا آواز زما د ګټې دپاره نه، خو ستاسو دپاره وو. ۳۱ اوس د دې دُنیا د عدالت وخت دے او د دې دُنیا سردار یعنې شیطان به اوس بهر وویستلے شی. ۳۲ او کله چې زهٔ د زمکې نه وخېژولے شم نو زهٔ به ټول خلق خپل ځان ته راکاږم." ۳۳ عیسیٰ دې خبرې ته اِشاره وکړه چې هغه به په کوم مرګ مری. ۳۴ ګڼې جواب ورکړو چې، "زمونږ شریعت دا وائی چې مسیح به تل تر تله وی، نو بیا تهٔ څنګه وائې چې اِبن آدم به ضرور په سولئ وخېژولے شی؟ دا اِبن آدم دے څوک؟" ۳۵ عیسیٰ هغوئ له جواب ورکړو، "رڼا لږ وخت دپاره تاسو سره ده. ترڅو چې رڼا تاسو سره ده وګرځئ، هسې نه چې تیارهٔ مو راګېر کړی. څوک چې په تیارهٔ کښې ګرځی، هغهٔ ته پته نهٔ وی چې چرته روان دے.
۳۶ ترڅو چې رڼا تاسو سره ده، په رڼا یقین کوئ نو چې تاسو د رڼا زامن شئ."

د یهودیانو بېایمانی

د دې خبرو نه پس عیسیٰ د هغوئ نه لاړو او پټ شو. ۳۷ اګر کهٔ عیسیٰ ډېرې معجزې د هغوئ په موجودګئ کښې وکړې، خو هغوئ په هغهٔ باندې ایمان رانهٔ وړو ۳۸ چې د یشعیاه نبی دا خبره پوره شی چې فرمائیلی یې وُو، "اے مالِکه، زمونږ په پېغام باندې چا یقین کړے دے؟ مالِک خُدائ خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟" ۳۹ په دې وجه هغوئ ایمان راوړلے نهٔ شو، ولې چې یشعیاه نبی دا هم وفرمائیل چې، ۴۰ "هغهٔ د هغوئ سترګې ړندې کړې دی او زړونه یې ورله سخت کړی دی، نو چې هغوئ په خپلو سترګو ونهٔ وینی او په خپلو زړونو کښې پرې پوهه نهٔ شی او د رغېدو دپاره ما ته راونهٔ ګرځی او زهٔ یې روغ کړم." ۴۱ یشعیاه دا خبرې ځکه وکړې چې هغهٔ د عیسیٰ لوئی ولیده او د هغهٔ په حق کښې یې خبرې کولې. ۴۲ خو سره د دې په هغوئ کښې ډېرو یهودی مشرانو هم په هغهٔ ایمان راوړو، خو د فریسیانو په وجه یې د دې اِقرار نهٔ کولو، او د دې یرې چې هغوئ به د عبادتخانې نه بهر کړے شی. ۴۳ ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک نه د عزت په نسبت د انسان نه عزت حاصلول زیات خوښول.

د حضرت عیسیٰ کلام

۴۴ نو عیسیٰ په اوچت آواز وفرمائیل، "کهٔ څوک په ما ایمان راوړی نو هغه نهٔ یواځې دا چې په ما ایمان راوړی بلکې په هغه چا هم چې زهٔ یې رالېږلے یم. ۴۵ او څوک چې ما وینی هغه، هغه څوک وینی چې زهٔ یې رالېږلے یم. ۴۶ زهٔ دُنیا ته لکه د رڼا په شان راغلے یم د دې دپاره چې څوک په ما ایمان راوړی هغه به په تیارهٔ کښې پاتې نهٔ شی. ۴۷ زهٔ د هغه چا عدالت نهٔ کوم

څوک چې زما کلام اوري او تابعداري يې نهٔ کوي ځکه چې زهٔ د دې دپاره نهٔ يم راغلے چې د دُنيا عدالت وکړم بلکې د دُنيا د بچ کولو دپاره راغلے يم. ﴿۴۸﴾ خو څوک چې ما نهٔ مني او زما پېغام نهٔ قبلوي، د هغهٔ دپاره يو منصف شته، يعنې، زما هغه کلام چې ما کړے دے، هغه به په ورځ د آخرت د هغهٔ عدالت وکړي. ﴿۴۹﴾ زهٔ په خپل اختيار خبرې نهٔ کوم خو پلار چې زهٔ يې رالېږلے يم هغهٔ ما ته حُکم کړے دے چې څهٔ ووايم او څنګه يې ووايم. ﴿۵۰﴾ او زهٔ خبر يم چې د هغهٔ حُکم د تل عُمرې ژوندون ورکوي، نو ځکه څهٔ چې پلار ما ته فرمائيلي دي، هم هغه څهٔ زهٔ وايم.“

د مريدانو پښې وينځل

۱۳ ﴿۱﴾ د فسح د اختر نه مخکښې عيسىٰ ته معلومه شوه چې د دُنيا نه د هغهٔ د جدايۍ وخت رانزدې شوے دے او هغه به خپل پلار ته ورشي. او د خپلو مريدانو سره يې په دې دُنيا کښې مينه وه، او تر آخره وخته پورې يې ورسره مينه وکړه. ﴿۲﴾ د ماښام د روټۍ وخت وو، او اِبليس د مخکښې نه د شمعون اِسکريوتي د زوئ يهوداه په زړهٔ کښې دا خيال اچولے وو چې په عيسىٰ مُخبري وکړي. ﴿۳﴾ او عيسىٰ پوهه وو چې پلار هغهٔ له د هر څهٔ اختيار ورکړے دے او چې هغه د خُدائ پاک نه راغلے دے او خُدائ پاک له واپس روان دے. ﴿۴﴾ نو هغه د روټۍ نه پاڅېدو، خپل څادر يې يو طرف ته کېښودو، يوه توليه يې راواخسته او د ملا نه يې تاو کړه. ﴿۵﴾ بيا هغهٔ په يو لوښي کښې اوبهٔ واچولې او د خپلو مريدانو په پښو وينځلو يې شروع وکړه او په هغه توليه يې وچولې چې د ځان نه يې تاو کړې وه. ﴿۶﴾ کله چې هغه شمعون پطروس ته راورسېدو نو پطروس هغهٔ ته ووئيل چې، ”مالِکه، تهٔ به زما پښې وينځې؟“ ﴿۷﴾ عيسىٰ جواب ورکړو، ”څهٔ چې زهٔ کوم، تهٔ اوس په دې نهٔ پوهېږې خو وروستو به پوهه شې.“ ﴿۸﴾ پطروس هغهٔ ته ووئيل، ”زهٔ به تاسو هيڅکله پرې نهٔ ږدم چې زما پښې ووينځې.“ عيسىٰ جواب ورکړو چې، ”ترڅو چې زهٔ تا ونهٔ وينځم نو تهٔ به زما مريد نهٔ يې.“ ﴿۹﴾ شمعون پطروس هغهٔ ته ووئيل، ”بيا نو مالِکه، نهٔ يواځې زما پښې بلکې لاسونه او سر مې هم ووينځه.“ ﴿۱۰﴾ عيسىٰ هغهٔ ته وفرمائيل، ”چا چې لامبلي وي هغهٔ ته د پښو د وينځلو نه علاوه نور حاجت نشته بلکې هغه ټول پاک دے، او تاسو پاک يئ خو ټول نه.“ ﴿۱۱﴾ ځکه چې عيسىٰ ته معلومه وه چې څوک به په هغهٔ مُخبري کوي نو په دې وجه هغهٔ وفرمائيل چې، تاسو ټول پاک نهٔ يئ. ﴿۱۲﴾ د هغوئ د پښو وينځلو نه پس، هغهٔ خپل څادر راواخستو او کښېناستو او د هغوئ نه يې تپوس وکړو، ”تاسو په دې پوهه شوئ چې ما تاسو سره څهٔ وکړل؟ ﴿۱۳﴾ تاسو ما ته أُستاذ او مالِک وايئ او دا ټيک وايئ ځکه چې زهٔ يم. ﴿۱۴﴾ نو کهٔ ما ستاسو مالِک او أُستاذ ستاسو پښې ووينځلې نو په تاسو هم لازم دي چې د يو بل پښې ووينځئ. ﴿۱۵﴾ ما ستاسو دپاره يو مِثال قائم کړے دے، چې تاسو به هم هغه شان کوئ، څنګه چې ما تاسو سره کړي دي. ﴿۱۶﴾ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې يو نوکر د خپل مالِک نه لوئ نهٔ وي او نهٔ پېغام وړونکے د رالېږونکي نه لوئ وي. ﴿۱۷﴾ اوس تاسو په دې خبره پوهه شوئ نو تاسو بختور يئ کهٔ چرې عمل پرې وکړئ. ﴿۱۸﴾ زهٔ ستاسو ټولو په حقله نهٔ وايم، څوک چې ما غوره کړي دي هغوئ زهٔ پېژنم. خو چې د صحيفې دا خبره پوره شي چې، ”نو هغه چا چې روټۍ به يې ما سره خوړه هم هغه زما خلاف شولو.“ ﴿۱۹﴾ زهٔ تاسو ته اوس د هغه واقعې د پېښېدو نه مخکښې دا وايم د دې دپاره چې کله هغه پېښه شي نو چې تاسو ايمان راوړئ چې مسيح هم زهٔ يم. ﴿۲۰﴾ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم څوک چې زما يو پېغام وړونکے قبول کړي هغوئ ما قبلوي او څوک چې ما قبول کړي نو هغه قبلوي چا چې زهٔ رالېږلے يم.“

د حضرت عيسىٰ د خپل مُخبر په حق کښې پېشګوئي

﴿۲۱﴾ د دې وئيلو نه پس عيسىٰ روح کښې سخت پرېشانه شو او وې فرمائيل، ”زهٔ درته رښتيا وايم چې په تاسو کښې به يو زما مُخبري کوي.“ ﴿۲۲﴾ مريدانو يو بل ته وکتل او شکمن شول چې دے دا د چا په حقله خبرې کوي. ﴿۲۳﴾ په هغوئ کښې يو مريد چې عيسىٰ ورسره مينه کوله، د عيسىٰ سره جُخت ناست وو. ﴿۲۴﴾ نو شمعون پطروس هغهٔ ته اِشاره وکړه او ورته يې ووئيل چې، ”تپوس ترې وکړه چې هغه دا څوک يادوي.“ ﴿۲۵﴾ نو هغه مريد عيسىٰ ته سر ورنزدې کړو او تپوس يې ترې وکړو، ”مالِکه، دا څوک دے؟“ ﴿۲۶﴾ عيسىٰ جواب ورکړو، ”دا هغه څوک دے چې زهٔ ورته د روټۍ دا ټُکړه په تالي کښې لمده کړم او ور يې کړم.“ بيا هغهٔ د روټۍ ټُکړه لمده کړه او د شمعون اِسکريوتي زوئ يهوداه له يې ورکړه. ﴿۲۷﴾ د روټۍ د ټکړې خوړلو نه پس

شیطان په هغهٔ کښې ورننوتو. عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل، "څهٔ چې کوې، زر يې وکړه." ۲۸ څوک چې روټۍ ته ناست وُو د هغوئ نه يو کس هم په دې پوهه نهٔ شو چې هغهٔ ولې دا ته داسې وفرمائیل. ۲۹ څینو دا گُمان وکړو چې يهوداه سره تيلۍ ده، نو عیسیٰ هغهٔ ته دا وفرمائیل چې اختر له چې څهٔ په کار دی هغه واخله يا دا چې غريبانانو له څهٔ ورکړه. ۳۰ د نوړئ اخستو نه پس سمدستی يهوداه بهر ووتو. او دا توره شپه وه.

د حضرت عیسیٰ نوے حُکم

۳۱ کله چې يهوداه بهر لاړو نو عیسیٰ وفرمائیل، "اوس اِبن آدم خپله لوئی وموندله او خُدائ پاک په هغهٔ کښې لوئی وموندله.
۳۲ کهٔ خُدائ پاک په هغهٔ کښې لوئی وموندله، نو خُدائ پاک به هم هغهٔ ته په خپل ځان کښې لوئی ورکړی او هغهٔ ته به زر لوئی ورکړی. ۳۳ زما بچو، زهٔ به د لږ وخت دپاره تاسو سره يم. بيا به تاسو ما لټوئ، او څنگه چې ما يهوديانو ته وفرمائیل، نو دغه شان اوس تاسو ته هم وايم، چرته چې زهٔ ځم هلته تاسو نهٔ شئ راتلے. ۳۴ زهٔ تاسو له يو نوے حُکم درکوم چې د يو بل سره مينه کوئ. لکه چې ما تاسو سره مينه کړې ده نو دغه شان تاسو هم د يو بل سره مينه کوئ. ۳۵ کهٔ تاسو د يو بل سره مينه کوئ نو بيا به ټول خلق په دې پوهه شی چې تاسو زما مريدان يئ."

د حضرت عیسیٰ د شمعون پطروس د اِنکار په حقله پیشگوئي کول

۳۶ شمعون پطروس هغهٔ ته ووئیل، "مالِکه، تهٔ چرته ځې؟" عیسیٰ جواب ورکړو، "چرته چې زهٔ ځم، تهٔ اوس ما پسې هلته نهٔ شې راتلے خو وروستو به راشې." ۳۷ پطروس هغهٔ ته ووئیل، "مالِکه، زهٔ اوس ولې نهٔ شم درتلے؟ زهٔ به خپل ځان په تا قربان کړم." ۳۸ عیسیٰ جواب ورکړو، "تهٔ به په رښتيا خپل ځان په ما قربان کړې څهٔ؟ زهٔ تا ته رښتيا وايم چې نن به تهٔ د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه اِنکاری شې."

حضرت عیسیٰ پلار ته د ورتلو لار ده

۱۴ ۱ "خپل زړونه مهٔ پرېشانه کوئ، په خُدائ پاک ايمان ساتئ، او په ما هم ايمان ساتئ. ۲ زما د پلار په کور کښې د اوسېدو ډېر ځايونه دی. کهٔ چرې داسې نهٔ وے نو بيا به ما تاسو ته دا وئيلی وُو څهٔ چې زهٔ ځم چې تاسو دپاره ځائ تيار کړم؟ ۳ او کهٔ زهٔ لاړ شم او تاسو له ځائ تيار کړم نو زهٔ به په خپله بيا راشم او تاسو به د ځان سره بوځم، نو چې چرته زهٔ يم هلته به تاسو هم يئ. ۴ او تاسو ته د هغې لارې پته ده کوم ځائ ته چې زهٔ روان يم." ۵ توما هغهٔ ته ووئیل، "مالِکه، مونږ ته پته نشته چې تهٔ چرته روان يې، نو مونږ ته د لارې څهٔ پته ده؟" ۶ عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل، "زهٔ لار يم، زهٔ حق يم او زهٔ ژوندون يم. هيڅوک هم زما د وسيلې نه بغير پلار له نهٔ شی راتلے. ۷ کهٔ تاسو زهٔ پېژندلے نو تاسو به زما پلار هم پېژندلو. د هم اوس نه تاسو هغه پېژنئ او ليدلے مو دے." ۸ فيليپوس هغهٔ ته ووئیل، "مالِکه، مونږ ته پلار وښايه نو مونږ به مطمئن شُو." ۹ عیسیٰ جواب ورکړو چې، "فيليپوسه، تا سره زهٔ د دومره موده نه يم او بيا مې هم نهٔ پېژنې څهٔ؟ چا چې زهٔ ليدلے يم هغهٔ پلار هم ليدلے دے، نو بيا تهٔ څنگه وائې چې مونږ ته پلار وښايه؟ ۱۰ په دې ستاسو باور نشته چې زهٔ په پلار کښې يم او پلار په ما کښې دے؟ زهٔ چې کومې خبرې تاسو ته کوم هغه زهٔ د خپل ځان نه نهٔ کوم، خو دا پلار دے چې په ما کښې اوسی او زما په وسيله خپل کار کوی. ۱۱ په ما يقين وکړئ چې زهٔ پلار کښې يم او پلار په ما کښې دے خو کهٔ په ما يقين نهٔ کوئ، نو بيا په ما د دې کارونو په وجه باور وکړئ. ۱۲ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، څوک چې په ما ايمان راوړی هغه به هم هغه کارونه کوی لکه چې زهٔ يې کوم، او هغه به د دې نه هم لوئ کارونه کوی ځکه چې زهٔ پلار له روان يم. ۱۳ تاسو چې څهٔ هم زما په نوم وغواړئ زهٔ به هغه وکړم نو چې د پلار لوئی په زوئ کښې ښکاره شی. ۱۴ کهٔ تاسو زما په نوم ما نه څهٔ هم وغواړئ زهٔ به يې وکړم.

د روحُ القُدس وعده

(۱۵) کهٔ تاسو ما سره مينه کوئ نو تاسو به زما په حُکمونو عمل کوئ. (۱۶) او زهٔ به پلار ته خواست وکړم چې تاسو ته بل
مددګار درکړی چې تاسو سره به مدام وی. (۱۷) هغه د حق روح دے، کوم چې دُنيا نهٔ قبلوی ځکه چې دُنيا نهٔ خو هغه وينی او
نهٔ يې پېژنی. خو تاسو هغه پېژنئ ځکه چې هغه تاسو سره اوسی او هغه به په تاسو کښې وی. (۱۸) زهٔ به تاسو يتيمان نهٔ پرېږدم،
زهٔ تاسو له واپس راځم. (۱۹) لږ وخت پس به دُنيا ما نور ونهٔ وينی خو تاسو به مې وينئ. ځکه چې زهٔ ژوندے يم نو تاسو به هم
ژوندی يئ. (۲۰) په هغه ورځ به تاسو پوهه شئ چې زهٔ په خپل پلار کښې يم او تاسو په ما کښې يئ او زهٔ په تاسو کښې يم. (۲۱)
څوک چې زما حُکمونه منی او په هغې عمل کوی نو دا هغه خلق دی چې ما سره مينه کوی. او څوک چې ما سره مينه کوی
زما پلار به ورسره مينه وکړی او زهٔ به هم د هغهٔ سره مينه کوم او خپل ځان به ورته ښکاره کړم.“ (۲۲) بل يهوداه ترې تپوس
وکړو، ”مالِکه، دا څهٔ وجه ده چې تهٔ به صرف مونږ ته ځان ښکاره کړې او نورې دُنيا ته نه؟“ (۲۳) عيسىٰ ورته جواب ورکړو،
”څوک چې زما سره مينه کوی، هغوئ به زما په کلام عمل کوی او زما پلار به د هغوئ سره مينه کوی، او زهٔ او پلار به هغوئ
ته ورشو او د هغوئ سره به اوسو. (۲۴) څوک چې ما سره مينه نهٔ کوی هغه زما په کلام عمل نهٔ کوی، او دا کلام چې تاسو يې
اورئ دا زما نهٔ دے بلکې دا د پلار کلام دے چا چې زهٔ رالېږلے يم. (۲۵) ترڅو چې لا زهٔ تاسو سره يم ما تاسو ته دا هر څهٔ
وفرمائيل. (۲۶) خو مددګار يعنې روحُ القُدس چې پلار به يې زما په نوم راولېږی، هغه به تاسو ته هر څهٔ وښائی او درته به هغه هر
څهٔ دريادوی، چې ما تاسو ته فرمائيلی دی. (۲۷) زهٔ تاسو ته سکون پرېږدم، زما خپل سکون، هغه چې دُنيا يې نهٔ شی ورکولے.
نو مهٔ پرېشانه کېږئ او مهٔ يرېږئ. (۲۸) تاسو واورېدل چې ما درته وفرمائيل، زهٔ درنه روان يم او زهٔ بيا تاسو له واپس راځم. کهٔ
چرې تاسو ما سره مينه کوئ نو تاسو به په دې خوشحاله شئ چې زهٔ پلار له روان يم ځکه چې پلار زما نه لوئ دے. (۲۹) ما
تاسو ته اوس د دې د پېښېدو نه مخکښې دا وفرمائيل نو چې کله دا پېښ شی نو تاسو به ايمان راوړئ. (۳۰) زهٔ به پس د دې نه
تاسو سره ډېرې خبرې ونهٔ کړم ځکه چې د دې دُنيا سردار يعنې شېطان راتلونکے دے. خو د هغهٔ په ما هيڅ اختيار نشته. (۳۱)
زهٔ هغه کار کوم چې پلار څنګه حُکم کړے دے نو ځکه چې دُنيا په دې پوهه شی چې زهٔ د پلار سره مينه کوم. نو راځئ چې د
دې ځائ نه ځو.“

حضرت عيسىٰ د انګور اصلی بوټے

۱۵ (۱) ”زهٔ د انګور اصلی بوټے يم او زما پلار باغوان دے. (۲) هغه زما نه هره هغه خانګه پرې کوی چې مېوه نهٔ نيسی او
هره خانګه چې مېوه نيسی په هغې کښې قينچی کوی چې نوره زياته مېوه ونيسی. (۳) د هغه کلام په ذريعه کوم چې ما تاسو ته
اورولے دے تاسو خو پاک او صفا شوی يئ. (۴) په ما کښې اوسئ لکه چې زهٔ په تاسو کښې اوسېږم. لکه څنګه چې يوه
خانګه يوائې مېوه نهٔ شی نيولے، ترڅو چې هغه د انګور د بوټی سره پيوند نهٔ وی، دغسې تاسو هم مېوه نهٔ شئ نيولے ترڅو چې
تاسو په ما کښې نهٔ اوسئ. (۵) زهٔ د انګور بوټے يم او تاسو زما خانګې يئ. څوک چې په ما کښې اوسی او زهٔ په هغوئ کښې نو
هغوئ ډېره مېوه نيسی، ځکه چې زما نه بغير تاسو هيڅ نهٔ شئ کولے. (۶) هر څوک چې په ما کښې نهٔ اوسی هغه به لکه د
بېکاره خانګې په شان ګزار کړے شی، او اوچ به شی، او دغه شان اوچې خانګې يو ځائ ته راټولېږی او په اور کښې سوزولے
کېږی. (۷) کهٔ چرې تاسو په ما کښې اوسئ او زما خبرې په تاسو کښې اوسی نو څهٔ چې تاسو غواړئ هغه به تاسو له درکړے
شی. (۸) نو چې کله تاسو ډېره مېوه نيسئ نو په دې سره زما اصلی مريدان يئ او په دې سره زما پلار ته لوئی ملاوېږی. (۹)
څنګه چې پلار ما سره مينه کړې ده نو دغه شان زهٔ تاسو سره مينه کوم. زما په مينه کښې اوسئ. (۱۰) کهٔ چرې تاسو زما په
حُکمونو عمل کوئ نو تاسو به زما په مينه کښې اوسېږئ لکه څنګه چې ما د خپل پلار په حُکمونو عمل کړے دے او د هغهٔ په
مينه کښې اوسېږم. (۱۱) ما تاسو ته دا ټولې خبرې د دې دپاره وکړې چې زما خوشحالی په تاسو کښې وی او چې ستاسو
خوشحالی پوره شی. (۱۲) دا زما حُکم دے، چې تاسو د يو بل سره مينه کوئ څنګه چې ما تاسو سره مينه کړې ده. (۱۳) د دې
نه لويه مينه چا کښې نشته چې يو کس دې د خپل دوست دپاره خپل سر ورکړی. (۱۴) تاسو به هله زما دوستان يئ چې زما په
حُکمونو عمل کوئ. (۱۵) نو زهٔ د دې نه پس تاسو ته غلامان نهٔ وايم، ځکه چې غلام ته پته نهٔ وی چې د هغهٔ مالِک څهٔ کوی، خو
ما تاسو ته دوستان وئيلی دی ځکه چې ما تاسو ته هر هغه څهٔ ښکاره کړی دی کوم چې ما د پلار نه اورېدلی دی. (۱۶) تاسو زهٔ

غوره کړے نۀ یم خو ما تاسو غوره کړی یئ او ما تاسو مقرر کړئ چې لاړ شئ او مېوه ونیسئ، هغه مېوه چې د تل ده. نو پلار به تاسو ته هر هغه څۀ درکړی څۀ چې تاسو زما په نوم د هغۀ نه وغواړئ. ⑰ دا زما تاسو ته حُکم دے چې د یو بل سره مینه کوئ.

تاسو نه د دُنیا نفرت

⑱ کۀ دُنیا تاسو نه نفرت کوی نو تاسو پوهه شئ چې ستاسو نه اول یې ما نه نفرت کړے دے. ⑲ کۀ چرې تاسو د دُنیا وے نو دُنیا به تاسو سره د خپلو په شان مینه کړې وه، خو تاسو د دُنیا نۀ یئ. خو ما تاسو د دُنیا نه جدا کړئ نو دغه وجه ده چې دُنیا تاسو نه نفرت کوی. ⑳ دا خبرې یادې ساتئ چې کومې ما تاسو ته وکړې، یو نوکر هم د خپل مالِک نه لوئ نۀ وی. نو چې هغوئ زۀ وزورولم نو تاسو به هم وزوروی. کۀ هغوئ زما په کلام عمل وکړی نو ستاسو په کلام به هم عمل وکړی. ㉑ خو دوئ به زما د نوم په سبب تاسو سره دا هر څۀ وکړی ځکه چې هغوئ هغه نۀ پېژنی چا چې زۀ رالېږلے یم. ㉒ کۀ زۀ راغلے نۀ وے او دوئ ته مې وئیلے نۀ وے نو دوئ به مجرم نۀ وُو، خو اوس د هغوئ سره د خپلې گناه څۀ بهانه نشته. ㉓ ځوک چې ما نه نفرت کوی هغه زما د پلار نه هم نفرت کوی. ㉔ کۀ چرې ما د هغوئ په مینځ کښې داسې کارونه نۀ وے کړے کوم چې بل هیچا هم نۀ دی کړی نو هغوئ به مجرم نۀ وے، خو اوس هغوئ دا ولیدل او مونږ پلار زوئ دواړو نه نفرت کوی. ㉕ هم د هغوئ په شریعت کښې دا لیکلی دی چې، ”هغوئ ما نه بېسببه نفرت وکړو.“ ㉖ خو چې مددگار راشی کوم چې به زۀ تاسو ته د پلار نه درلېږم، یعنې د حقیقت روح چې د پلار نه راوځی، هغه به زما په باب کښې گواهی ورکړی. ㉗ تاسو به هم گواهی ورکوئ ځکه چې تاسو د اول نه ما سره یئ.“

د مریدانو نه د دُنیا نفرت

١٦ ① ”ما تاسو ته دا خبرې د دې دپاره وکړې چې تاسو د تیندک خوړلو نه بچ شئ. ② نو هغوئ به تاسو د عبادتخانو نه شړی، او بېشکه داسې وخت راتلونکے دے ځوک چې تاسو قتلوی هغوئ به دا گُمان کوی چې په دې کار کولو سره هغوئ د خُدائ پاک خِدمت کوی. ③ هغوئ به دا کارونه ځکه کوی چې هغوئ نۀ پلار پېژنی او نۀ ما.

د روحُ القُدس کار

④ خو ما دا خبرې تاسو ته ځکه وکړې چې کله دا کار پېښ شی نو تاسو ته به رایاد شی چې ما تاسو د دې په حقله خبر کړی وئ. ما تاسو ته دا خبرې د اول نه ځکه ونۀ کړې ځکه چې زۀ تاسو سره وم، ⑤ خو اوس زۀ هغه چا ته روان یم چا چې زۀ رالېږلے یم. اوس په تاسو کښې هیڅوک زما نه دا تپوس نۀ کوی چې تۀ چرته روان یې؟ ⑥ خو دا کومې خبرې چې ما تاسو ته وکړې په هغې ستاسو زړونه غمژن شول. ⑦ خو زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې دا ستاسو دپاره بهتره ده چې زۀ لاړ شم. ځکه کۀ زۀ لاړ نۀ شم نو مددگار به تاسو ته رانۀ شی خو کۀ زۀ لاړ شم نو هغه به زۀ تاسو له راولېږم. ⑧ او کله چې هغه راشی نو هغه به دُنیا د گناه او د صداقت او اِنصاف په باب کښې ملامته کړی، ⑨ د گناه په باب کښې ځکه چې هغوئ په ما ایمان نۀ راوړی، ⑩ د صداقت په باب کښې ځکه چې زۀ پلار له ځم او تاسو به ما نور ونۀ وینئ، ⑪ او د اِنصاف په باب کښې ځکه چې د دې دُنیا سردار یعنې شیطان مجرم کړے شو. ⑫ ما سره نورې هم ډیرې خبرې دی چې تاسو ته یې وکړم خو تاسو اوس دا نۀ شئ برداشت کولے. ⑬ خو چې د حقیقت روح راشی نو هغه به تاسو د حقیقت طرف ته بوځی ځکه چې هغه به د خپله ځانه خبرې نۀ کوی، خو هغه څۀ به وائی څۀ چې د خُدائ پاک نه اوری او تاسو ته به د راتلونکو واقعاتو په حقله پیشگوئې کوی. ⑭ هغه به ما ته لوئی راکړی ځکه چې هغه به زما نه هغه څۀ حاصل کړی چې په ما کښې دی او تاسو ته به ووائی. ⑮ څۀ چې د پلار دی هغه زما دی، په دې وجه ما تاسو ته وفرمائیل چې هغه به ما نه هغه څۀ حاصل کړی څۀ چې په ما کښې دی او تاسو ته به یې وښائی.

غم په خوشحالۍ کښې بدلېدل

۱۶ په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نۀ وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ.“ ۱۷ بیا د هغۀ ځینو مریدانو یو بل ته ووئیل، ”د هغۀ مونږ ته د دې بیان نه څۀ مطلب دے چې په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نۀ وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ، او، چې زۀ خپل پلار له روان یم؟“ ۱۸ هغوئ وئیل چې، ”د هغۀ د دې لږ ساعت نه څۀ مطلب دے؟ مونږ ته پته نشته چې د هغۀ بیان د څۀ په حقله دے.“ ۱۹ عیسیٰ په دې پوهه شو چې هغوئ له ما نه د تپوسونو په طلب دی نو هغۀ هغوئ ته وفرمائیل، ”ولې تاسو په دې بحث کوئ کوم بیان چې ما تاسو له وکړو چې، په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نۀ وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ؟ ۲۰ نو زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو به ژاړئ او ویر به کوئ خو دُنیا به خوشحاله وی. تاسو به په غم کښې ډوب یئ خو ستاسو غم به په خوشحالۍ بدل شی. ۲۱ د ماشوم د پیدا کېدو په وخت کښې ښځه په تکلیف کښې وی. خو د ماشوم په پیدا کېدو سره د هغې نه ټول دردونه هېر شی، د دې خوشحالۍ په وجه چې هغې دُنیا ته یو نوے ماشوم راوستو. ۲۲ نو اوس تاسو غمژن یئ خو زۀ به تاسو بیا وینم او ستاسو زړونه به خوشحاله شی او هیڅوک به ستاسو خوشحالی تاسو نه وانۀ خلی. ۲۳ په هغه ورځ به تاسو زما نه هیڅ خواست نۀ کوئ. زۀ تاسو ته رښتیا وایم، کۀ تاسو زما په نوم د پلار نه څۀ هم وغواړئ، نو هغه به یې درکړی. ۲۴ تر اوسه پورې تاسو زما په نوم هیڅ نۀ دی غوښتی. وغواړئ نو تاسو له به درکړے شی نو چې ستاسو خوشحالی پوره شی.

زۀ په دُنیا غالب یم

۲۵ ما تاسو ته دا هر څۀ په مِثالونو کښې بیان کړل. خو وخت راروان دے چې زۀ به تاسو ته نور په مِثالونو کښې خبرې ونۀ کړم خو په ډاګه به درته د پلار په حقله خبرې کوم. ۲۶ په هغه ورځ به تاسو زما په نوم غواړئ. زۀ دا نۀ وایم چې زۀ به د پلار نه ستاسو دپاره خواست کوم. ۲۷ ځکه چې پلار په خپله تاسو سره مینه کوی، ځکه چې تاسو ما سره مینه کوئ او ستاسو دا ایمان دے چې زۀ د خُدائ پاک د طرف نه راغلے یم. ۲۸ زۀ د پلار نه دې دُنیا ته راغلے یم او اوس زۀ دُنیا بیا پرېږدم او خپل پلار له ځم.“ ۲۹ د هغۀ مریدانو ووئیل، ”ګوره، تۀ اوس په ډاګه لګیا یې او نۀ په مِثالونو. ۳۰ مونږ اوس پوهېږو چې تۀ د هر څۀ نه خبر یې او د تپوسونو کولو حاجت درنه د چا نشته. هم په دې وجه زمونږ دا ایمان دے چې تۀ د خُدائ پاک د طرفه راغلے یې.“ ۳۱ عیسیٰ هغوئ ته جواب ورکړو، ”ولې تاسو اوس په ما یقین کوئ څۀ؟ ۳۲ ګورئ، وخت راروان دے، بلکې راغلے دے چې تاسو به خوارۀ وارۀ شئ او هر یو به خپلو کورونو ته لاړ شئ او تاسو به ما اېک یواځې پرېږدئ، خو بیا هم زۀ یواځې نۀ یم ځکه چې پلار ما سره دے. ۳۳ ما تاسو ته دا هر څۀ ووئیل نو چې تاسو په ما کښې سلامتیا حاصله کړئ. په دې دُنیا کښې به تاسو زحمتونو سره مخامخ شئ. خو زړَور شئ ځکه چې زۀ په دُنیا غالب شوے یم.“

د حضرت عیسیٰ د خپلو مریدانو دپاره دُعا

۱۷ ۱ د دې خبرو کولو نه پس عیسیٰ پاس آسمان ته وکتل او وې فرمائیل، ”پلاره، وخت راغلے دے، خپل زوئ ته لوئی ورکړه نو چې زوئ تا له جلال درکړی. ۲ ځکه چې تا ما ته په ټولو بنی آدمو اختیار راکړے دے چې هغوئ ټولو له تل عُمری ژوندون ورکړم څوک چې راته تا حواله کړی دی. ۳ او تل عُمری ژوندون دا دے چې هغوئ تا وپېژنی چې صرف تۀ رښتینے خُدائ پاک یې او عیسیٰ مسیح څوک چې تا رالېږلے دے. ۴ ما په زمکه تا له جلال درکړو د هغه کار په ختمولو چې تا ما ته د کولو دپاره حواله کړے وو. ۵ نو اے پلاره، اوس تۀ ما له په خپل حضور کښې لوئی راکړه، هغه لوئی چې کومه ما د دُنیا د پیدا کېدو نه اول ستا په حضور کښې لرله. ۶ ما ستا نوم هغوئ ته څرګند کړو کوم خلق چې په دُنیا کښې تاسو ما ته راکړی دی. هغوئ ستا وُو او تا ما له راکړل او هغوئ ستا په کلام عمل کړے دے. ۷ اوس هغوئ پوهه شوی دی چې هر څۀ چې تا ما له راکړی دی دا ستا د طرفه دی. ۸ ځکه چې ما هغوئ ته هغه کلام ورکړے دے کوم چې تا ما له راکړے دے، او دوئ هغه قبول کړے دے، او هغوئ په حقیقت پوهه شوی دی چې زۀ له تا نه راغلے یم، او د هغوئ په دې ایمان دے چې زۀ تا

رالیږلے یم. (۹) زۀ د دُنیا دپاره دُعا نۀ کوم خو د هغوئ دپاره دُعا کوم څوک چې تا ما ته په حواله کړی دی ځکه چې هغوئ
ستا دی. (۱۰) څۀ چې زما دی هغه ستا دی، او څۀ چې ستا دی هغه زما دی، او په هغوئ کښې زما لوئی ښکاره شوه. (۱۱) نور
زۀ په دُنیا کښې نۀ پاتې کېږم خو هغوئ په دُنیا کښې دی او زۀ تا ته درروان یم. اے قُدوسه پلاره، د خپل نوم په طاقت د هغوئ
حفاظت وکړه څوک چې تا ما له راکړی دی، نو چې هغوئ هم یو موټے شی څنګه چې مونږ دواړه یو یُو. (۱۲) ترڅو چې زۀ د
هغوئ سره وم ما ستا په نوم د هغوئ حفاظت وکړو کوم چې تا ما له راکړے وو. ما د هغوئ حفاظت وکړو او په هغوئ کښې
یو هم هلاک نۀ شو بې له یو نه چې مرګ ېې مقرر وو، نو چې د صحیفې لیک پوره شی. (۱۳) خو زۀ اوس تا ته درروان یم. چې
په دُنیا کښې کله زۀ دوئ سره وم نو ما دوئ ته د دې خبرو بیان وکړو د دې دپاره چې دوئ زما د خوشحالئ نه معمور شی. (۱۴)
ما ستا پېغام هغوئ له ورکړے دے او دُنیا هغوئ نه نفرت کوی ځکه چې هغوئ د دُنیا نۀ دی لکه څنګه چې زۀ د دُنیا نۀ یم. (۱۵)
زۀ ستا نه دا خواست نۀ کوم چې دوئ د دې دُنیا نه وباسی بلکې ستا نه دا خواست کوم چې دوئ د شېطان نه محفوظ وساتې.
(۱۶) دوئ د دُنیا نۀ دی لکه څنګه چې زۀ د دُنیا نۀ یم. (۱۷) دوئ د حقیقت په وسیله مقدس کړه، ستا کلام حقیقت دے. (۱۸) لکه
څنګه چې تا زۀ دُنیا ته رالیږلے یم نو دغه شان ما دوئ دُنیا ته لېږلی دی. (۱۹) او د دوئ دپاره زۀ خپل ځان مقدس کوم نو چې
دوئ هم په حقیقت کښې مقدس شی. (۲۰) خو زۀ صرف د دوئ دپاره دُعا نۀ غواړم بلکې د هغه چا دپاره هم څوک چې د دوئ د
کلام په وسیله به په ما ایمان راوړی. (۲۱) چې هغوئ هم یو موټے شی، اے پلاره، لکه څنګه چې تۀ او زۀ یو یُو. نو دغه شان دې
دوئ هم په مونږ کښې یو وی، چې دُنیا په دې یقین وکړی چې زۀ تا رالیږلے یم. (۲۲) کومه لوئی چې تا ما له راکړې ده هغه ما
دوئ له ورکړه د دې دپاره چې دوئ یو وی لکه چې مونږ یو یُو. (۲۳) زۀ په هغوئ کښې یم او تۀ په ما کښې یې، چې دوئ په
مکمل توګه یو شی. بیا چې دُنیا په دې پوهه شی چې زۀ تا رالیږلے یم، او تا د دوئ سره هم داسې مینه وکړله لکه چې ما سره
دې کوله. (۲۴) اے پلاره، هغه خلق څوک چې تا ما له راکړی دی زۀ غواړم چې دوئ هم ما سره وی چرته چې زۀ یم، چې دوئ
زما لوئی ووینی کومه چې تا ما له راکړې ده ځکه چې تا د دُنیا د پیدا کېدو نه مخکښې ما سره مینه کړې ده. (۲۵) اے صادقه
پلاره، دُنیا تا نۀ پېژنی خو زۀ تا پېژنم او دوئ ته پته ده چې تا زۀ رالیږلے یم. (۲۶) ما ستا نوم دوئ ته ښکاره کړو او دا به لا نور
هم ښکاره کړم د دې دپاره چې کومه مینه چې تا ما سره کوله، هغه دې په دوئ کښې هم وی، او زۀ دې هم په دوئ کښې یم."

د حضرت عیسیٰ ګرفتارول

۱۸ (۱) د دې خبرو نه پس عیسیٰ د خپلو مریدانو سره بهر ووتو او د قِدرون د وادئ نه پورې وتلو. هلته یو باغ وو چې عیسیٰ
او د هغۀ مریدان په کښې ورننوتل. (۲) نو یهوداه، څوک چې به د هغۀ مُخبری کوی، هغۀ ته د هغه ځائ هم پته وه ځکه چې
عیسیٰ به اکثر د خپلو مریدانو سره هلته مِلاوېدو. (۳) نو یهوداه د فریسیانو او مشرانو اِمامانو له خوا د رومی آفسر وسله بنده
دسته او محافظان ډیوې او مشعلونه په لاس هغه ځائ ته راغلل. (۴) عیسیٰ په دې پوهېدو چې څۀ به ورسره کېږی خو بیا هم ور
مخکښې شو او هغوئ نه ېې تپوس وکړو چې، "تاسو څوک لټوئ؟" (۵) هغوئ جواب ورکړو چې، "عیسیٰ ناصری." عیسیٰ
وفرمائیل، "زۀ هغه یم." او یهوداه چا چې د هغۀ مُخبری وکړه د هغوئ سره ولاړ وو. (۶) کله چې عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل چې،
"زۀ هغه یم،" نو هغوئ وروستو شول او په زمکه پرېوتل. (۷) عیسیٰ بیا هغوئ نه تپوس وکړو، "دا تاسو څوک لټوئ؟" او هغوئ
جواب ورکړو، "عیسیٰ ناصری." (۸) عیسیٰ ورته وفرمائیل، "ما تاسو ته وفرمائیل چې هغه زۀ یم. کۀ تاسو ما لټوئ نو دا نور
سړی پرېږدئ چې ځی." (۹) دا د هغۀ د هغه خبرو پوره کول وُو چې هغۀ فرمائیلی وُو، "چې ما د هغوئ نه یو کس هم نۀ دے
ضائع کړے څوک چې تا ما ته حواله کړی دی." (۱۰) نو شمعون پطروس خپله تُوره راوېستله او د مشر اِمام په غلام ېې ګزار
وکړو او ښے غوږ ېې ترې نه پرې کړو. د غلام نوم ملخوس وو. (۱۱) عیسیٰ پطروس ته وفرمائیل چې، "خپله تُوره واپس په تیکی
کښې کېږده. ولې زۀ هغه پیاله ونۀ څښم چې پلار ما ته راکړې ده؟"

د حضرت عیسیٰ د مشر اِمام په مخکښې پېش کول

(۱۲) نو د سپاهیانو دستې سره د خپل آفسر او یهودی محافظانو او مشرانو عیسیٰ ونیولو او وې تړلو. (۱۳) هغوئ هغه اول اناس

ته بوتلو، اناس د کائفس سخر وو څوک چې د هغه کال دپاره مشر اِمام وو. ﴿۱۴﴾ کائفس هغه سړے وو چا چې یهودیانو ته دا مشوره ورکړې وه چې دا بهتره ده چې یو سړے د ټول قوم دپاره مړ شی.

د حضرت عیسیٰ نه د پطروس اِنکار

﴿۱۵﴾ شمعون پطروس او یو بل مرید په عیسیٰ پسې وروستو روان ؤو او د هغه بل مرید د مشر اِمام سره تعلق وو نو ځکه هغه د عیسیٰ سره د مشر اِمام دربار ته ورننوتو. ﴿۱۶﴾ خو پطروس د دروازې نه بهر ایسار شو. نو هغه بل مرید چې د مشر اِمام سره یې تعلق وو، واپس بهر راوتو او د هغه ښځې سره یې خبرې وکړې چې د دروازې چوکیداره وه او پطروس یې دننه راوستو. ﴿۱۷﴾ ښځې پطروس ته ووئیل، "آیا ته هم د دې سړی مرید نهٔ یې څهٔ؟" پطروس ووئیل چې، "نه، زهٔ نهٔ یم." ﴿۱۸﴾ نوکرانو او محافظانو د سکارو اور بل کړے وو ځکه چې یخنی وه او هغوئ ترې چاپېره ولاړ ؤو او ځانونه یې تودول. او پطروس هم د هغوئ سره ولاړ وو او ځان یې تودولو.

د مشر اِمام د حضرت عیسیٰ نه تحقیقات کول

﴿۱۹﴾ بیا مشر اِمام د عیسیٰ نه د هغهٔ د مریدانو او د هغهٔ د تعلیم په حقله تپوس وکړو. ﴿۲۰﴾ عیسیٰ جواب ورکړو چې، "ما دُنیا ته په ډاګه خبرې کړې دی. ما همېشه په عبادتخانو او د خُدائ په کور کښې تعلیم ورکړے دے چرته چې ټول یهودیان راغونډیږی او ما په پټه څهٔ هم نهٔ دی وئیلی. ﴿۲۱﴾ نو تهٔ زما نه تپوسونه ولې کوې؟ هغوئ نه تپوس وکړه چا چې هغه اورېدلی دی څهٔ چې ما هغوئ ته وئیلی دی، هغوئ ته پته ده چې ما څهٔ وئیلی دی." ﴿۲۲﴾ کله چې عیسیٰ دا وفرمائیل نو یو محافظ چې د هغهٔ په خوا کښې ولاړ وو عیسیٰ ته یې په مخ څپېړه ورکړه او وې وئیل، "مشر اِمام ته څوک داسې جواب ورکوی څهٔ؟" ﴿۲۳﴾ عیسیٰ جواب ورکړو، "کهٔ بد مې وئیلی وی نو په ما یې ثابته کړه، خو کهٔ مې ټیک خبره کړې وی نو څپېړه دې ولې راکړه؟" ﴿۲۴﴾ بیا اناس عیسیٰ مشر اِمام کائفس ته تړلے ولېږلو.

د پطروس د حضرت عیسیٰ نه بیا اِنکار

﴿۲۵﴾ په دې دوران کښې شمعون پطروس ولاړ وو او خپل ځان یې تودولو، نو هغوئ ترې تپوس وکړو، "ولې تهٔ هم د هغهٔ د مریدانو نه یو نهٔ یې څهٔ؟" هغهٔ اِنکار وکړو او وې وئیل چې، "نه، زهٔ نهٔ یم." ﴿۲۶﴾ د مشر اِمام یو غلام چې د هغه سړی خپلوان وو د چا نه چې پطروس غوږ پرې کړے وو ورنه تپوس وکړو، "ما تهٔ د هغهٔ سره په باغ کښې نهٔ وې لیدلے څهٔ؟" ﴿۲۷﴾ پطروس بیا اِنکاری شو او چرګ په هم هغه وخت کښې بانګ ووئیلو.

د پیلاطوس په وړاندې د حضرت عیسیٰ پېش کېدل

﴿۲۸﴾ بیا هغوئ عیسیٰ سحر وختی د کائفس د کور نه د رومی ګورنر قلعې ته بوتلو. نو یهودیان د قلعې نه بهر ودرېدل ځکه چې هغوئ غوښتل چې خپل ځانونه د پلیتی نه وساتی دې دپاره چې د فسح خوراک نه منع نهٔ کړے شی. ﴿۲۹﴾ نو پیلاطوس ورته بهر راووتو او تپوس یې ترې وکړو، "تاسو د دې سړی خلاف څهٔ اِلزام لګوئ؟" ﴿۳۰﴾ هغوئ جواب ورکړو، "کهٔ دا سړے چرې مجرم نهٔ وے نو مونږ به تا له نهٔ راوستو." ﴿۳۱﴾ پیلاطوس هغوئ ته ووئیل، "دے بوځئ او د خپل شریعت په مطابق یې فیصله وکړئ." یهودیانو جواب ورکړو چې، "مونږ ته دا اجازت نشته چې څوک مړ کړُو." ﴿۳۲﴾ او دغه شان د عیسیٰ هغه خبره پوره شوه چې هغه به په کوم قسمه مرګ مړ شی. ﴿۳۳﴾ نو پیلاطوس واپس قلعې ته ننوتو او عیسیٰ یې راوغوښتو او د هغهٔ نه یې تپوس وکړو چې، "تهٔ د یهودیانو بادشاه یې څهٔ؟" ﴿۳۴﴾ عیسیٰ جواب ورکړو، "دا تپوس تهٔ په خپله ما نه کوې، یا کهٔ بل چا درته زما په حقله وئیلی دی؟" ﴿۳۵﴾ پیلاطوس ووئیل، "زهٔ یهودی یم څهٔ؟ ستا خپل قام او مشرانو اِمامانو تهٔ ما ته په حواله کړے یې. تا څهٔ کړی دی؟" ﴿۳۶﴾ عیسیٰ جواب ورکړو، "زما بادشاهی د دې دُنیا بادشاهی نهٔ ده. کهٔ چرې زما بادشاهی د دې دُنیا وے، نو زما خادِمانو به د یهودیانو نه زما د بچ کولو دپاره د هغوئ سره جنګ کړے وے. خو زما بادشاهی د دې دُنیا نهٔ ده." ﴿۳۷﴾ پیلاطوس هغهٔ ته

ووئیل، ”نو تهٔ بادشاه یې؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تهٔ وائې چې زهٔ بادشاه یم. آو، زهٔ د دې دپاره پیدا شوے یم، او د دې دپاره
زهٔ دُنیا ته راغلے یم چې د حقیقت گواهي ورکړم. او هر څوک چې حقیقت خوښوی هغه زما آواز اوری.“ ۳۸ پیلاطوس هغهٔ ته
ووئیل، ”حقیقت څهٔ دے؟“

په حضرت عیسیٰ د مرگ فتویٰ

دې نه پس هغه بیا یهودیانو له بهر ورووتو او هغوئ ته یې ووئیل چې، ”ما د دهٔ خلاف هیڅ جرم پیدا نهٔ کړو. ۳۹ خو ستاسو دا
رِواج دے چې زهٔ یو قیدی د فسح اختر په ورځ ستاسو دپاره آزادوم. ستاسو دا خوښه ده چې زهٔ د یهودیانو بادشاه درته آزاد
کړم څهٔ؟“ ۴۰ خو په جواب کښې خلقو چغې کړلې، ”نه، دا سړے نه، خو برابا آزاد کړه.“ او برابا یو ډاکو وو.

۱۹ ۱ بیا پیلاطوس عیسیٰ بوتلو او په کوړو یې ووهلو. ۲ او سپاهیانو د ازغو تاج جوړ کړو او هغهٔ ته یې په سر کړو او
هغهٔ ته یې کاسنی چُوغه ورواغوسته. ۳ هغوئ هغهٔ له راتلل، او ورته یې وئیل، ”اے د یهودیانو بادشاه سلامت.“ او په مخ به یې
څپېړه ورکوله. ۴ یو ځل بیا پیلاطوس بهر راوتو او یهودیانو ته یې ووئیل چې، ”وگورئ زهٔ هغه تاسو له بهر راولم چې تاسو
خبر شئ چې ما د هغهٔ خلاف هیڅ جرم ونهٔ موندلو.“ ۵ نو عیسیٰ بهر راغلو د ازغو تاج یې په سر وو او کاسنی چُوغه یې
اغوستې وه. پیلاطوس هغوئ ته ووئیل، ”وگورئ، دا هغه سړے دے.“ ۶ کله چې مشرانو اِمامانو او د خُدائ د کور محافظانو
هغه ولیدو هغوئ چغې کړې، ”دے په سولئ راځوړند کړئ. دے په سولئ راځوړند کړئ.“ پیلاطوس هغوئ ته ووئیل چې، ”دے
بوځئ او په خپله یې په سولئ کړئ ځکه چې ما د دهٔ خلاف هیڅ جرم ونهٔ موندلو.“ ۷ یهودیانو هغهٔ ته جواب ورکړو چې،
”مونږ سره شریعت شته، او د هغه شریعت په مطابق دے د مرگ لائق دے ځکه چې دهٔ د خُدائ پاک د زوئ کېدو دعویٰ کړې
ده.“ ۸ کله چې پیلاطوس دا واورېدل نو هغه نور زیات یرې واخستلو. ۹ هغه خپلې قلعې ته بیا دننه شو او د عیسیٰ نه یې
تپوس وکړو چې، ”تهٔ د کوم ځائ نه راغلے یې؟“ خو عیسیٰ ورته هیڅ جواب ورنهٔ کړو. ۱۰ نو پیلاطوس هغهٔ ته ووئیل، ”تهٔ ما
سره خبرې نهٔ کوې څهٔ؟ تا ته دا معلومه نهٔ ده چې ما سره دا اختیار شته چې تا آزاد کړم او دا اختیار هم راسره شته چې تا په
سولئ کړم؟“ ۱۱ عیسیٰ هغهٔ ته جواب ورکړو چې، ”ستا به په ما باندې هیڅ اختیار نهٔ وے کهٔ چرې دا د بره نه تا ته نهٔ وے
درکړے شوے. په دې وجه چا چې زهٔ تا ته په حواله کړے یم، هغه د لوئ گناه مجرم دے.“ ۱۲ د هغه ساعت نه پس پیلاطوس
ډېر کوشش کولو چې هغه آزاد کړی خو یهودیانو چغې وهلې، ”کهٔ تا دا سړے آزاد کړو نو تهٔ د رومی قیصر خیر خواه نهٔ یې. هر
څوک چې د بادشاه کېدو دعویٰ کوی هغه د رومی قیصر مخالفت کوی.“ ۱۳ کله چې پیلاطوس دا خبرې واورېدلې نو هغهٔ
عیسیٰ بهر راوویستو او د عدالت په کُرسئ هغه ځائ کښېناستو چې دونکاچه ورته وائی یا په آرامی ژبه کښې ورته گبتا وائی.
۱۴ د غرمې په وخت کښې چې د فسح اختر د تیارولو ورځ وه، پیلاطوس یهودیانو ته ووئیل، ”وگورئ، دا دے ستاسو بادشاه.“
۱۵ هغوئ چغې سورې جوړې کړې، ”بو یې ځئ، بو یې ځئ. په سولئ یې کړه.“ پیلاطوس هغوئ نه تپوس وکړو، ”ستاسو
بادشاه په سولئ کړم څهٔ؟“ مشرانو اِمامانو جواب ورکړو چې، ”زمونږ خو د قیصر نه بغیر بل بادشاه نشته.“ ۱۶ بیا پیلاطوس
عیسیٰ هغوئ ته د سولئ کولو دپاره په حواله کړو. نو هغوئ عیسیٰ بوتلو.

د حضرت عیسیٰ په سولئ کول

۱۷ او هغهٔ خپله سولئ په خپله پورته کړې وه، او هغه بهر هغه ځائ ته لاړو چې ورته د کوپړو ځائ وائی، او په آرامی ژبه کښې
ورته گولگتا وائی. ۱۸ هلته هغوئ هغه په سولئ کړو او ورسره یې دوه نور هم، یو ښی لاس ته او بل گس لاس ته، او عیسیٰ د
هغوئ په مینځ کښې وو. ۱۹ پیلاطوس په سولئ د یوې تختې لگولو حکم ورکړو چې پرې دا لیک وو، ”عیسیٰ ناصری د یهودیانو
بادشاه.“ ۲۰ ډېرو یهودیانو دا تختئ ولوستله ځکه چې هغه ځائ چې چرته عیسیٰ په سولئ کړے شو هغه ښار ته نزدې وو، او
هغه تختئ په آرامی، لاطینی او یونانی ژبه کښې لیکلے شوې وه. ۲۱ بیا د یهودیانو مشرانو اِمامانو پیلاطوس ته ووئیل، ”دا مهٔ
لیکئ چې د یهودیانو بادشاه، بلکې داسې ولیکئ چې، دهٔ وئیلی وُو چې زهٔ په خپله د یهودیانو بادشاه یم.“ ۲۲ پیلاطوس جواب
ورکړو، ”نه، د کومو لیکلو چې ما حکم ورکړے دے هغه ټیک دے.“ ۲۳ کله چې سپاهیانو عیسیٰ په سولئ کړو، هغوئ د هغهٔ

جامې راواخستې او په څلورو برخو يې تقسيم کړې، د هر يو سپاهي دپاره يوه برخه، او چُوغه يې روغه پرېښوده. ځکه چُوغه لا
ګنډلے شوې نهٔ وه او د سر نه تر ښکته پورې ټوله د يوې ټوټې وه. (۲۴) نو هغوئ يو بل ته ووئيل، ”مونږ ته دا څيرى کول نهٔ دى
په کار، راځئ چې پرې پچه واچوو، ويه ګورو چې د چا رسيږى.“ دغه شان د صحيفې ليک پوره شو چې، ”هغوئ زما جامې په
خپلو کښې تقسيم کړې او زما په چُوغه يې پچه واچوله.“ هم دغه شان سپاهيانو وکړل. (۲۵) خو د عيسىٰ د سولۍ سره نزدې د
هغهٔ مور او ترور او د کلوپاس ښځه مريم او مريم مګدلينى ولاړې وې. (۲۶) کله چې عيسىٰ خپله مور د خپل خوږ مريد سره په
خوا کښې ولاړه وليده عيسىٰ هغې ته وفرمائيل، ”مورې، دا ستا زوئ دے.“ (۲۷) هغهٔ بيا مريد ته وفرمائيل، ”دغه ستا مور ده.“ د
هغه وخت نه پس هغه مريد هغه خپل کور ته بوتله.

د حضرت عيسىٰ مرګ

(۲۸) د دې نه پس عيسىٰ چې پوهه شو چې هر څهٔ پوره شوى دى نو هغهٔ وفرمائيل، ”زهٔ تږے يم.“ او دې سره د صحيفې يوه
پيشګوئې پوره شوه. (۲۹) هلته يو لوښے د تروې سرکې نه ډک پروت وو. نو هغوئ يو اسفنج په کښې لوند کړو او د ويلنې په
څانګه يې کېښودو او دا يې د عيسىٰ شونډو ته وروړسولو. (۳۰) کله چې سرکه عيسىٰ ته ورکړے شوه نو هغهٔ وفرمائيل چې، ”دا
کار پوره شو.“ بيا يې سر ټيټ کړو او ساه يې ورکړه.

د حضرت عيسىٰ پوښتۍ په نېزه وهل

(۳۱) اوس دا د فسح دپاره د تيارى کولو د جمعې ورځ وه او راتلونکې ورځ د خاص سبت وه. په دې وجه يهوديانو نهٔ غوښتل
چې د سبت په ورځ دې مړى په سولۍ پاتې شى، نو هغوئ پيلاطوس ته خواست وکړو چې د دوئ پښې دې ماتې کړے شى او
مړى دې راکوز کړے شى. (۳۲) نو سپاهيان راغلل او د اولنى سړى پښې يې ماتې کړې او بيا يې د هغه بل سړى پښې ماتې کړې
چې عيسىٰ سره په سولۍ شوى وُو. (۳۳) خو کله چې هغوئ عيسىٰ له راغلل او وې ليدو چې هغه د اول نه مړ دے، نو هغوئ د
هغهٔ پښې ماتې نهٔ کړې. (۳۴) خو د دې باوجود يو سپاهي د هغهٔ پوښتۍ په نېزه ووهله او سمدستى ترې د وينو او اوبو دارې
روانې شوې. (۳۵) هغه سړى چې دا وکتل هغهٔ ګواهي ورکړه او د هغهٔ ګواهي رښتيا ده. هغه رښتيا خبرې کوى د دې دپاره چې
تاسو هم ايمان راوړئ. (۳۶) دا کارونه وشول نو چې د صحيفې وينا پوره شى چې، ”د هغهٔ يو هډوکے به هم مات نهٔ کړے شى.“
(۳۷) او بيا په يو بل آيت کښې راغلى دى چې، ”هغوئ به هغه سړى ته ګورى چې په نېزه يې سورے کړو.“

د حضرت عيسىٰ ښخېدل

(۳۸) د هغې نه پس يوسف چې د ارمتيه وو د پيلاطوس نه د عيسىٰ د مړى وړلو خواست وکړو. يوسف د عيسىٰ مريد وو خو په
پټه ځکه چې هغه د يهوديانو نه ېرېدو. د پيلاطوس په اجازت سره هغه راغلو او د هغهٔ مړے يې يوړو. (۳۹) د هغهٔ سره
نيکوديموس نومې سړے هم ملګرے شو څوک چې عيسىٰ له د شپې ورغلے وو، او نيکوديموس تقريباً د پنځوس سېره د مُر
چيړ سره د عُودو ګډ کړى راوړل. (۴۰) هغوئ دواړو د عيسىٰ لاش واخستو او د يهوديانو د ښخولو د رِواج په مطابق يې
خوشبودار د کتان کفن کښې ونغښتو. (۴۱) په کوم ځائ کښې چې عيسىٰ په سولۍ کړے شوے وو هلته کښې يو باغ وو او په
باغ کښې دننه يو نوے قبر وو چې د دې نه وړاندې په کښې لا څوک ښخ شوى نهٔ وُو. (۴۲) ځکه چې دا د يهوديانو د فسح د
تيارى ورځ وه او دا قبر د هغه ځائ سره نزدې وو نو هغوئ عيسىٰ په دې کښې کېښودو.

د حضرت عيسىٰ بيا ژوندى کېدل

۲۰ (۱) د اِتوار په ورځ سحر وختى چې لا توره خره وه مريم مګدلينى قبر له لاړه او وې کتل چې د غار د خولې نه کاڼے
لرې کړے شوے وو. (۲) نو هغه په منډه شمعون پطروس او هغه بل مريد له راغله چا سره چې عيسىٰ مينه کوله او ورته يې

ووئيل چې، ”هغوئ مالِک د قبر نه وړے دے، او مونږ ته دا پته نشته چې کوم ځائ هغوئ د هغهٔ لاش ښخ کړے دے.“ (٣) نو
پطروس او هغه بل مرید راووتل او قبر طرف ته روان شول. (٤) هغوئ دواړو یو ځائ منډې وهلې خو هغه بل مرید د پطروس
نه مخکښې شو او قبر ته ورَاندې ورسېدو. (٥) هغهٔ سر ټيټ کړو او دننه يې وکتل چې د کتان کفن هلته پروت وو خو دننه
ورنهٔغلو. (٦) بیا شمعون پطروس چې په هغهٔ پسې وو راورسېدو او غار ته ورننوتو. د کتان هغه کفن يې هلته پروت وليدو (٧)
او هغه رومال چې د عيسىٰ سر يې پرې تړلے وو د کتان د کفن سره نهٔ وو بلکې ځان له جدا انغښتے شوے په يو بل ځائ کښې
پروت وو. (٨) بیا هغه بل مرید ځوک چې قبر ته مخکښې رسېدلے وو هغه هم قبر ته ورننوتو او وې ليدل او يقين يې پرې وکړو.
(٩) نو اوس هم هغوئ د صحيفو په مطلب پوهه نهٔ وُو چې عيسىٰ به خامخا د مړو نه بیا ژوندے پاڅی.

د حضرت عيسىٰ مريم مګدلينې ته ځرګندېدل

(١٠) نو مريدان واپس خپلو کورونو ته لاړل. (١١) خو مريم د قبر نه بهر ولاړه وه او ژړل يې. او په ژړا کښې هغه ورټيټه شوه چې
غار کښې دننه وګورى. (١٢) او هغې هلته دوه فرښتې په سپينو جامو کښې د لاش په ځائ ناستې وليدې، يوه سر ته او بله پښو
ته، په هغه ځائ کښې چرته چې د عيسىٰ لاش کېښودے شوے وو. (١٣) هغوئ د هغې نه تپوس وکړو چې، ”اے خورې، تهٔ ولې
ژاړې؟“ هغې جواب ورکړو چې، ”هغوئ زما مالِک چرته اوړے دے او ما ته پته نشته چې هغه يې کوم ځائ ښخ کړے دے.“
(١٤) د دې خبرو نه پس هغې مخ راواړولو او عيسىٰ يې هلته ولاړ وليدو، خو هغې ونهٔ پېژندلو چې دا عيسىٰ دے. (١٥) عيسىٰ هغې
ته وفرمائيل، ”اے خورې، تهٔ ولې ژاړې؟ تهٔ ځوک لټوې؟“ هغې دا خيال وکړو چې دا د دې باغ مالى دے، نو ورته يې ووئيل،
”صاحبه، کهٔ چرې تا هغه د دې ځائ نه وړے وى نو ما ته ووايه چې هغه دې کوم ځائ ښخ کړے دے، او زهٔ به هغه يوسم.“
(١٦) عيسىٰ هغې ته وفرمائيل، ”مريمې.“ هغې هغهٔ ته مخ ورواړولو او په آرامى ژبه کښې يې وئيل، ”ربونى.“ چې مطلب يې اُستاذ
دے. (١٧) عيسىٰ هغې ته وفرمائيل، ”ګوره چې ما ته لاس رانهٔ وړې ځکه چې زهٔ لا خپل پلار ته نهٔ يم ورغلے. خو زما وروڼو له
لاړه شه او هغوئ ته ووايه چې زهٔ خپل پلار له او ستاسو پلار له، خپل خُدائ پاک له او ستاسو خُدائ پاک له پاس ځم.“ (١٨)
مريم مګدلينې مريدانو له لاړه او وې وئيل چې، ”ما مالِک وليدو.“ او هغې هغوئ ته د هغه هر څهٔ حال ووئيلو څهٔ چې عيسىٰ
ورته فرمائيلى وُو.

د حضرت عيسىٰ مريدانو ته ځرګندېدل

(١٩) د پير په شپه چې مريدانو د يهوديانو د ېرې نه دروازې بندې کړې وې ناست وُو، چې په دې کښې عيسىٰ راغلو، د هغوئ په
مينځ کښې ودرېدو او ورته يې وفرمائيل، ”السلام عليکم.“ (٢٠) د دې نه پس هغهٔ هغوئ ته خپل لاسونه او خپله پښتۍ وښودله. نو
چې کله مريدانو مالِک وليدو نو هغوئ ډېر خوشحاله شُو. (٢١) عيسىٰ يو ځل بيا وفرمائيل چې، ”په تاسو دې سلامتيا وى، څنګه
چې پلار زهٔ رالېږلے يم هم دغسې زهٔ تاسو لېږم.“ (٢٢) بيا يې په هغوئ ويوکل او وې فرمائيل، ”زما له خوا نه روحُ القُدس قبول
کړئ. (٢٣) کهٔ چرې تاسو د چا ګناهونه ويخښئ نو هغوئ به ويخښلے شى، او کهٔ تاسو هغوئ ونهٔ بخښئ نو هغوئ به ونهٔ
بخښلے شى.“

حضرت عيسىٰ او توما

(٢٤) په دولسو مريدانو کښې يو توما چې برغونے هم بللے شى کله چې عيسىٰ راغے هغه د نورو سره موجود نهٔ وو. (٢٥) نو
نورو مريدانو هغهٔ ته ووئيل چې، ”مونږ مالِک وليدلو.“ خو توما هغوئ ته ووئيل چې، ”ترڅو چې ما د هغهٔ په لاس کښې د مېخونو
زخمونه ليدلى نهٔ وى او د مېخونو په زخمونو مې ګوتې وهلې نهٔ وى، او خپل لاس مې د هغهٔ په پښتۍ نهٔ وى لګولے نو زهٔ به په
دې هيڅکله يقين ونهٔ کړم.“ (٢٦) اتهٔ ورځې پس د هغهٔ مريدان بيا په هماغه کور کښې دننه راجمع وُو او توما هم د هغوئ سره
موجود وو. اګر کهٔ دروازې تالا وې خو عيسىٰ راغلو د هغوئ په مينځ کښې ودرېدو او وې فرمائيل، ”په تاسو دې سلامتيا وى.“
(٢٧) بيا هغهٔ توما ته وفرمائيل، ”خپلې ګوتې دلته کېږده او زما لاسونه ووينه او خپل لاس راوړاندې کړه او زما په پښتۍ يې
ولګوه. نور شک مهٔ کوه خو يقين کوه.“ (٢٨) توما هغهٔ ته ووئيل، ”زما مالِکه او زما خُدايه پاکه.“ (٢٩) عيسىٰ هغهٔ ته وفرمائيل،

”په دې چې تا زۀ وليدم نو ايمان دې راوړو. بختور دی هغوئ چا چې زۀ نۀ يم ليدلے او ايمان يې راوړے دے.“

د دې کِتاب مقصد

(۳۰) عيسیٰ د خپلو مريدانو په موجودګۍ کښې نورې هم ډيرې معجزې ښکاره کړې دی، کومې چې په دې کِتاب کښې نۀ دی ليکلے شوې. (۳۱) خو دا يو څو معجزې ځکه ليکلے شوې دی چې تاسو په دې ايمان راوړئ چې عيسیٰ هم مسيح، يعنې د خُدائ پاک زوئ دے، او چې د ايمان راوړلو په وسيله تاسو ته د هغۀ په نوم ژوندون مِلاو شی.

د حضرت عيسیٰ اووۀ مريدانو ته ښکارېدل

۲۱ (۱) څۀ موده پس عيسیٰ بيا د ګليل د درياب په غاړه مريدانو ته خپل ځان ښکاره کړو. هغه په دې طريقه ښکاره شو. (۲) شمعون پطروس او توما چې غبرګونے هم بللے کيږی او نتنی‌ايل چې د ګليل د قانا وو او د زبدی زامن، او دوه نور مريدان هم هلته موجود وو. (۳) شمعون پطروس هغوئ ته ووئيل، ”زۀ د کبانو ښکار له ځم.“ نو هغوئ ورته ووئيل چې، ”مونږ به هم درسره ځو.“ هغوئ روان شول او کشتۍ ته وختل خو په هغه شپه هغوئ هيڅ ونۀ نيول. (۴) چې سحر شو نو عيسیٰ د درياب په غاړه ولاړ وو خو مريدانو ته دا پته نۀ وه چې دا عيسیٰ دے. (۵) عيسیٰ هغوئ ته نعرې کړې، ”اے دوستانو، تاسو څۀ کبان ونيول کۀ نه؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”نه.“ (۶) هغوئ ته يې وفرمائيل، ”د کِشتۍ ښی طرف ته جال وولئ نو تاسو به څۀ کبان ونيسئ.“ کله چې هغوئ جال وغورزولو نو هغوئ جال کِشتۍ ته نۀ شو راخېژولے ځکه چې په هغې کښې ډېر زيات کبان راګېر شوی وُو. (۷) بيا هغه مريد چې عيسیٰ ورسره مينه کوله پطروس ته ووئيل، ”دا خو مالِک دے.“ کله چې شمعون پطروس دا واورېدل چې دا مالِک دے نو هغۀ زر خپل قميص واچولو ځکه چې هغۀ خپل قميص کوز کړے وو او درياب ته يې ودانګل. (۸) خو نور مريدان په کِشتۍ کښې راغلل او د کبانو ډک جال يې راښکو ځکه چې هغوئ د وچې زمکې نه لرې نۀ وُو خو تقريباً يو سل ګزه به وراخوا وُو. (۹) کله چې هغوئ غاړې ته راوختل نو هغوئ د سکرو اور وليدو چې دپاسه پرې کبان او لږه روټۍ پرته وه. (۱۰) عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”د خپلو هغه کبانو نه چې اوس مو ونيول څۀ راوړئ.“ (۱۱) نو شمعون پطروس کِشتۍ ته ورغلو او جال يې زمکې ته راښکلو چې د غټو کبانو نه ډک وو، او دا يو سل درې پنځوس وُو، او سره د دې چې دومره زيات وُو خو بيا هم جال ونۀ شلېدلو. (۱۲) عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”راشئ او ناشته وکړئ.“ په مريدانو کښې يو کس هم دا همت ونۀ کړو چې تپوس ترې وکړی چې، ”تۀ څوک يې؟“ ځکه چې هغوئ ته دا پته وه چې دا مالِک دے. (۱۳) عيسیٰ راغلو، او روټۍ يې واخسته او هغوئ له يې ورکړه او هم دغه شان يې کبان هم تقسيم کړل. (۱۴) اوس دا درېم ځل وو چې عيسیٰ د مړو نه د ژوندی کېدو نه وروستو مريدانو ته ځان ښکاره کړو.

حضرت عيسیٰ او پطروس

(۱۵) د ناشتې نه پس عيسیٰ شمعون پطروس ته وفرمائيل، ”شمعونه د يوحنا زويه، تۀ د نورو ټولو نه ما سره زياته مينه کوې څۀ؟“ هغۀ جواب ورکړو چې، ”آو مالِکه، تا ته پته ده چې زۀ تا سره مينه کوم.“ عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”نو بيا زما ګډورې وخروه.“ (۱۶) په دوېم ځل هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”شمعون د يوحنا زويه، تۀ ما سره مينه کوې؟“ پطروس ورته ووئيل، ”آو، مالِکه، تا ته ښۀ پته ده چې زۀ تا سره مينه کوم.“ عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”نو بيا زما ګډې سمبالې کړه.“ (۱۷) په درېم ځل عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”شمعون د يوحنا زويه، تۀ ما سره مينه کوې؟“ پطروس په دې خبره غمژن شو ځکه چې هغۀ ترې په درېم ځل دا تپوس وکړو چې، ”تۀ ما سره مينه کوې؟“ هغۀ ووئيل، ”مالِکه، تا ته د هر څۀ ښۀ پته ده. تۀ په دې پوهېږې چې زۀ تا سره مينه کوم.“ عيسیٰ وفرمائيل، ”زما ګډې وخروه. (۱۸) زۀ تا ته رښتيا وايم چې کله چې تۀ ځوان وې نو تا به خپله ملا په خپله تړله او چرته چې به دې خوښه وه هلته به تللې، خو کله چې تۀ زوړ شې نو تۀ به خپل لاسونه خوارۀ کړې او بل څوک به دې ملا وتړی او هغه خوا ته به دې بوځی چرته چې تۀ تلل نۀ غواړې.“ (۱۹) عيسیٰ دا خبره د دې راز ښکارندولو دپاره وکړه چې پطروس به په دغه شان شهيد کړے شی چې د خُدائ پاک جلال به په کښې ښکاره شی. بيا عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”ما پسې راځه.“

حضرت عیسیٰ او د هغهٔ خوږ مرید

٢٠ پطروس راوګرځېدو او هغه مرید يې په ځان پسې راروان وليدلو د چا سره چې عیسیٰ مينه کوله، هغه چې د ماښام د روټۍ
په وخت کښې عیسیٰ سره نزدې ناست وو او دا تپوس يې ترينه کړے وو چې، ”مالِکه، هغه څوک دے چې په تا به مُخبرى
کوى؟“ ٢١ کله چې پطروس هغه وليدو نو د عیسیٰ نه يې تپوس وکړو، ”مالِکه، د هغهٔ اَنجام به څهٔ وى؟“ ٢٢ عیسیٰ جواب
ورکړو، ”کهٔ زهٔ وغواړم چې هغه دې تر هغې ژوندے پاتې شى ترڅو چې زهٔ بيا راشم نو ستا په دې کښې څهٔ؟ تهٔ ما پسې راځه.“
٢٣ په دې وجه د ايماندارانو په مينځ کښې دا خبره خوره شوه چې دا مريد به نهٔ مرى. خو عیسیٰ دا نهٔ وُو فرمائيلى چې هغه به
نهٔ مرى، هغهٔ صرف وفرمائيل، ”کهٔ زهٔ وغواړم چې هغه دې تر هغې ژوندے پاتې شى ترڅو چې زهٔ بيا راشم، نو ستا په دې کښې
څهٔ؟“ ٢٤ دا هغه مريد دے چې د دې هر څهٔ ګواهى کوى او دا يې وليکل. مونږ ته پته ده چې د هغهٔ ګواهى رښتيا ده. ٢٥ خو
نور هم ډېر کارونه دى چې عیسیٰ کړى وُو، کهٔ چرې دا ټول ليکلے شوے وے نو زما دا خيال دے چې په ټوله دُنيا کښې به د
هغه ليکلے شوو کتابونو ځائ نهٔ وے.